

GERÇEK

işçiden,

GERÇEK

köylüden yanadır.

GERÇEK

AYLIK SİYASİ GAZETE

MAYIS

1975

SAYI: 5

50 Fenik

F. ALMANYADA DURUM

Federal Almanya'da bugün 1,5 milyona yakın işçi işsiz durumda. 1 milyona yakın işçi ise kısa çalışma uygulamasında bulunuyor. İşsizler ordusuna her gün binlerce kişi katılıyor.

İşsizlik parası almak için müracaat eden işsizlere, işsizlik parası ancak bir buçuk iki ay sonra verilmektedir. Verilen işsizlik parası ise son derece azdır. Federal Almanya'da 5 senesini doldurmayan yabancı işçilere işsizlik parası alacakları sürenin bitiminde, işsizlik yardımı yapılmamaktadır.

İşsiz kalan işçilere oturma ve çalışma müsaadeleri sınırlı olarak verilmekte, işsizlik yardımından yararlanma süresi biten işçiyeye oturma müsaadesi verilmemekte, işsiz işçi kendi çabasıyla iş bulsa bile çalışma müsaadesi alamamaktadır. Patronlar ve onların devleti bu sınırlamalarla yetinmemekte ve yabancı işçilerin işyeri değiştirmelerini, ev değiştirmelerini ortadan kaldırarak, Alman Anayasasındaki hükümlerle bile çelişkiye düşmektedir.

Biz yabancı işçilerin tüm demokratik hakları ve özgürlükleri giderek elimizden alınmak istenmektedir.

Bütün bunların yanında, şu anda fabrikalarda çalışmakta bulunan işçilerde baskılar arttırılmakta, "İSTEN ATILIR, İSSİZ KALIR" tehdidiyle akortlar % 100 yükseltilmektedir. Bu gün bir çok fabrikada 4-5 makinaya bir işçi bakmakta, eskiden 4-5 işçinin yaptığı bir işi, bu gün bir işçi yapmaktadır.

İsten atılma korkusundan bir çok işçi hasta hasta işe gitmek zorunda bırakılıyor. Patronlar ve onların usakları, işsizliği ileri sürerek, işçilerin haklı taleplerini reddetmektedirler. Gerek ücretler gerek işyeri sağlık şartları açısından istekler öne süren işçilere "İÇİNE GELİRSE", "İSSİZ KALMAK İSTEMİYORSAN FAZLA KONUŞMA", "İSTEN ATILMAKMI İSTİYORSUN" gibi tehditler yağdırmaktadırlar.

Almanya'da artan işsizlikle birlikte, fiyatlar da yükselmektedir. Bilhassa yiyecek, yakacak gibi zaruri ihtiyaç maddelerine gelen zamlar işçilerin belini bükmektedir. Son 12 ayda ihtiyaç maddelerine gelen zamlarla fiyatlar % 11 civarında bir artış görülmüştür, işçi ücretleri ise bu hızla artmamaktadır. Bu yıl yapılan toplu sözleşmelerde işçilerin aldığı en yüksek ücret artışı (kimya iş kolunda) % 6,8 dir. Yani, işçilerin eline geçen paranın satın alma değeri düşmekte, işçilerin ücreti, yapılan toplu sözleşmelerle lafta artmasına rağmen gerçekte düşmektedir.

Son günlerde açıklandığına göre Volkswagen ve aynı firmaya bağlı Audi-Nsu Otomobil fabrikalarından 1976 yılına kadar 25 bin işçinin çıkarılacağı açıklanmıştır. Adı geçen fabrikalarda binlerce Türkiyeli işçi çalışmaktadır ve çıkışlardan en fazla etkilenenlerin başında gelmektedirler.

Daha adını bilmediğimiz bir sürü fabrikadan binlerce işçi çıkartılacaktır. Halen 60.000'ne yakın Türkiyeli işsiz durumdadır. Önümüzdeki aylarda bu sayının artacağı söylenmektedir.

Sürekli olarak işini, oturma ve çalışma müsaadesini kaybetme tehdidi altında vasatılan yabancı işçiler, en düşük ücretlerle, çalışmaya boyun eğdiriliyor. Patronlar, yabancılar kanunıyla ellerinden her türlü demokratik hakkı alınan yabancı işçileri, ücret ve orev kırıcısı olarak kullanmak istiyor.

Yabancılarla yapılan baskının, Alman işçilerine yapılan baskıdan daha fazla olması patronların bilincli olarak uyguladığı bir metottür. Bundan amaçladıkları ise : Yabancı ve Alman işçisinin birleşerek patronlara karşı mücadelesini önlemektir. Bunun için isten ilk önce yabancı işçiler çıkartılıyor, bunun için yabancı işçilere daha düşük ücret veriliyor, bunun için yabancı işçilere daha ağır işler yükleniyor.

Burada bizlere düşen görev : her milliyetten işçilerin celikten birliğini sağlamak ve patronların bu oyunlarına, baskılarına karşı mücadele etmektir.

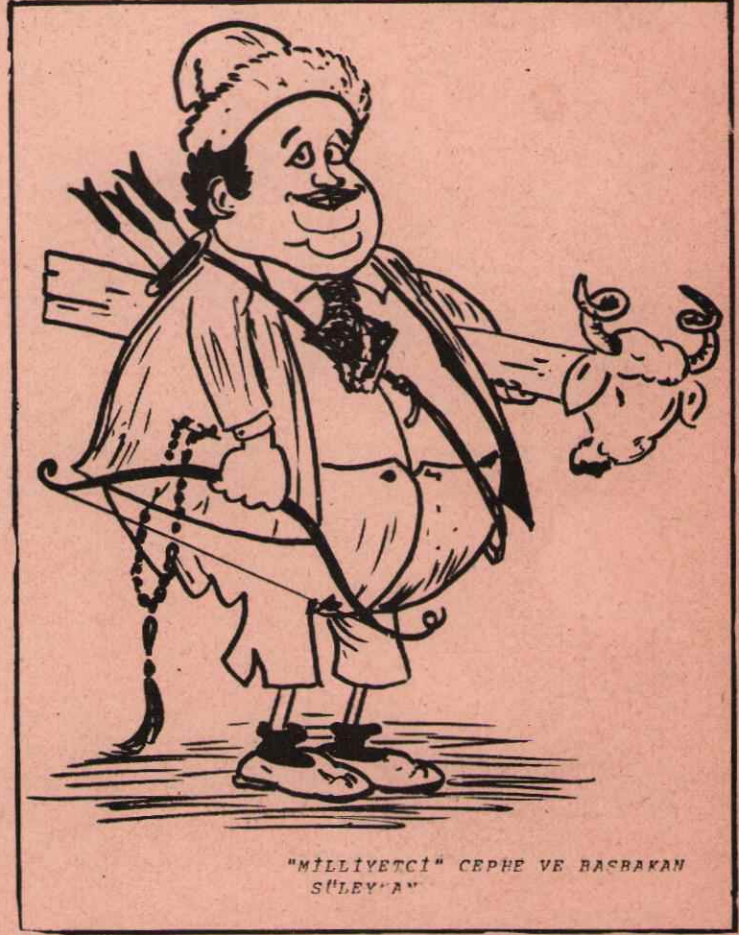
İşçilerin ekonomik taleplerini savunması gereken sendikalar ise, bırakalım savunmayı, işçileri patronların çıkarları için uyuşturmaktadırlar. IGM Sendikası Başkanı Eugen Loderer Volkswagen firmasında düşünülen çıkışlar için "Bu kadar insanın işyerini kaybetmesi muhtemelen ki üzücü bir şey. Fakat hiç olmazsa fabrikalar kapatılmayacak" diyerek, çıkışlara karşı ancak üzüldüğünü belirtmiştir. Oysa gerçek bir sendikaya düşen görev ise bu çıkışları ne olursa olsun engellemektir, üzülmek değil..... Görüldüğü gibi DGB ve ona bağlı sendikaların yöneticileri, patronlardan yana, işçilerin mücadelesini kırmak için caba sarfediyorlar. Bu satılık sendika yöneticilerinden haklarımızı savunulmasını beklemek hayal olur. Haklarımızı kendi gücümüze güvenerek savunmalıyız.

Alman patronlarının ve onların devletinin bizlere uyguladığı baskılardan haberdar olan Türk hükümetleri ise efendileri ne derse boyun eğerek, bizleri efendilerinin çıkarlarına satmışlardır.

Cocuk paraları konusunda yapılan görüşmelere katılan CHP-MSP koalisyonun dışişleri bakanı Turan Güneş Alman patronlarının usaqı olduğunu bize göstermiş ve işçilerin cebinden milyonlarca markın çıkarılmasına sebebiyet veren anlaşmaya Türkiye hükümetinin kararıyla imza atmıştır.

Görüldüğü gibi Alman patronları ve onların devleti ile Türkiye de ki işbirlikçileri kendi çıkarları için, her milliyetten işçinin sömürülmesi yolunda birlik içinde hareket etmektedir.

Devamı Sayfa 2'de

İşçi Temsilciliği Seçimleri

Bu aylarda Almanya'nın hemen hemen bütün fabrikalarında işçi temsilciliği seçimleri yapılıyor. Birçok fabrikada çok sayıda liste, bu seçimlere katılıyor. Biz Türkiyeli işçiler bu seçimlerde nasıl davranmalıyız?

Bu güne kadar genellikle tavrımız sendika listesine oy vermek şeklinde yada seçimlere katılmama şeklinde oldu. Seçimler genellikle işçilerin haklarını savunacak mücadeleci arkadaşlar yerine, işçi temsilciliği makamını kendi menfaatleri için kullanan bir takım çıkarıcılar katıldı. Bunlar genellikle burada uzun süre kalmış, almanca iyi bilen kişiler oluyordu. Almanca bilme avantajlarından yararlanarak işçi temsilcisi oluyorlar, ama bizim için hiçbir şey yapmıyorlardı.

İşçi temsilciliği nasıl bir kurumdur? İşçi temsilcisinin görevi nedir?

İşçi temsilciliği adı üzerinde, işçilerin temsilciliğini yapması gereken bir kurumdur. İşçi temsilciliği patronla işçi arasındaki çelişmelerde işçi tarafının hakkını savunması gereken bir kurumdur.

Ama genellikle sendika listelerinden seçilen işçi temsilcileri bu görevini yerine getirmemekte, işçileri karşı patron ağıyla konuşmaktadır. Bıvle işçi temsilcilerine örnek yoktur. Bunlar adı işçi temsilcisi olan, gerçekte ise patronun menfaatlerini savunan satılmışlardır.

Görevimiz, bizi gerçekten savunacak işçi temsilcileri seçmektir.

Arkadaşlarımızın güvenini kazanmış mücadeleci işçi arkadaşlar işçi temsilcisi olabilmek için seçimlere katılmalı, mevdanı işçi düşmanlarına terk etmemelidir.

Tabii, patronlar ve sendika yönetimi mücadeleci işçilerin işçi temsilcisi seçilmesini önlemek için ellerinden gelen her türlü zorluğu çıkarmaktadır. Zorluk, önce sendika listesine alınmamakla başlamaktadır. Bilindiği gibi seçimler ya liste veya kişi seçimi olarak iki çeşit yapılmaktadır. Liste seçiminde belli sayıda imza toplayan listeler, liste halinde seçime katılmakta, fazla oy kazanan listenin bütün adayları işçi temsilcisi olmaktadır. Kişi seçiminde ise tek tek kişiler işçi temsilciliği adayı olabilmek için belli sayıda imza toplamakta, yeterli sayıda imza toplayan seçime katılmaktadır. En çok oy alan adaylar işçi temsilcisi olmaktadır. Genellikle yapılacak sistem liste seçimidir. Bazı iş yerinde bu iki sistem bir arada yürütülmektedir. Liste seçiminde sendikalar genellikle kendi muhtem adamlarını listelerine almakta, mücadeleci işçileri listelerine almamaktadırlar.

Devamı Sayfa 2'de

BİR MAYIS

BÜTÜN DÜNYADA İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE GÜNÜ
HEPİMİZE KUTLU OLSUN

partizanarsiv.net

Güvenoyu dedikoduları için Meclis'e önerge verildi

● CHP'li Sönmez, «Bazı milletvekilleriyle ilgili iddiaların doğru olup olmadığını» Demirel'den sordu

ANKARA, THA

HATAY CHP Milletvekili Mehmet Sönmez, "Bazı milletvekillerinin para ile satın alınarak hükümete güvenoyu verilmesinin sağlandığı yolundaki iddiaları" bir soru önergesiyle Millet Meclisi'ne getirmiştir.

Mehmet Sönmez, Başbakan tarafından cevaplandırılmasını istediği önergesinde şu sorulara yer vermiştir:

1- Muhalefet partilerinden ve bağımsız milletvekillerinden size güvenoyu verenler parasile satın aldınız, hattâ bunların bir kısmına astronomik rakamlara ulaşan para verdiğiniz yaygındır. Bu gerçek midir?

2- Güvenoyu günü bir milletvekili hem partisinden, hem de milletvekilliğinden istifa etmiştir. Bu milletvekiline seçime kadar olan maaşının tümünü peşin, önümüzdeki yapılacak ilk genel seçimde liste başı garantisi verdiğiniz söylenmektedir. Bunun gerçeklik derecesi nedir?

3- Bağımsız üyelere birinin Sağlık Bankasına olan 4,5 milyon TL borcunu sizin kapatmanız iddia edilmektedir. Sağlık Bankasına borcu olan bağımsız parlamenter var mıdır? Bu borç sizin tarafından kapatılmış mıdır?

4- Sizin güvenoyu veren üyelerin çoğuna, nakit paranın dışında siyasal nüfuzunuzu kullanarak devletin olanaklarından yönetim kurulu üyeliği, bayilik, temsilcilik gibi "nakitler sağladınız mı?"

5- Anayasa bir zorunluk olan, Türkiye'nin kaderini değiştirecek toprak reformunu savsaklamak ve uygulamamak sözünü, size güvenoyu veren toprak ağası milletvekillerine verdiniz mi?

6- Güvenoylamasına katılmayan milletvekillerini zorbalıkla kaçırdığınız doğru mudur?

7- Rejimin özünü, demokrasinin köküne dinamit koyan bu davranışlarınızla sizin dilinize doladığınız seçimi de sandığı da yok ettiniz. İki günlük iktidarınız için rejime bu kadar tahribatı yaptığınız tüyleriniz doğru mudur?

satılmışlar...

MSP'li Abbas: "Kâr için Yahudi ile de Ermeni ile de ortaklık kurarım."

HAKIM SINIFLARIN SİYASİ TEMSİLCİLERİ SON GÖVEN OYLAMASI SIRASINDA SATILMISLIKLARINI BİR KERE DAHA COMLE ALEM E İSPAT ETTİLER. Hakim sınıfların iktidar için dalasan iki kanadının siyasi temsilcileri hükümet kurabilmek için birbirlerinden adam satın alma yarışına dirdiler. Serefsizlikte birbirlerinden aşarı kalmayan bu satılmışlar, birbirlerinin satılmışlıklarını kendi ağızlarıyla ortaya kovun, vekillerinin satılmış olduğunu ilan ettiler. Herkes hakir sınıfların rezilliğini bir kere daha gördü. Hakim sınıfların yayın organları bile kendilerini içinde buldukları bu durumu alaya almaktan alıkovamadılar. Asağıda hakim sınıfların gazetelerinden hakim sınıfların satılmışlığını gösterir birkaç vazi ve karikatürü bir araya topladık

"Sayın Genel Başkanım, Herhangi bir art düşünce sahibi olmadığımı peşinen belirtmek isterim.. İlerde hükümet kurmada muvafak olursanız ki, İnşallah olacaksınız.. Gerek Doğu ve Güneydoğu illerinde, partimizi kale haline getirmek ve gerekse beni seçen seçim bölgeme ve milletime bir hizmet götürmek ve ulaştırmak arzu ve karar içindedim. Bu itibarla kesin olarak kararımı bir kere daha, zatidevletinize arz etmekte yarar gördüğüm nedani ile gerek Köylüleri Bakanlığı bütçe sözcülüğünü yapmamı Bakanlığın bir çok sıralına da vakit bulunmaktayım..

Gerekse bir köylü çocuğu olmam, Hasebiyle muvafak olacağıma inandığım için, Köylüleri Bakanlığını bana lâ-yük görürseniz cevabı emrinizi iletmiş olursunuz..

Herhalde sizi mahcup etmeyeceğimi ve size layık olacak şekilde, çalışmalarından emin olabilirsiniz..

Bu yazıyı başlatırken üzülmediğimi saklamak mümkün değildir. Zati-devletiniz de bu yola başvururken, benden sonra gelenlerden beni onlardan öğrenmek için bir nakış olduğu kadar bilmemekte mümkün değildir.

Evet veya hayır kararınızı değiştirmem sadece teselli için yazmış bulunuyorum.

Taktir zati alinizdir, saygılar sunarım..

İmza Hasan DEĞER
Diyarbakır Milletvekili.."

KAPALI KAPILAR ARDINDA: DP'den geçen Hasan Değer'in CHP'ye geçisi maceralı futbolcu transferlerinin heyecanı içinde gelişti. Hasan Değer'i rakip partiler yöneticilerinden saklamak görevini taşıyan Sinos CHP Milletvekili Fikret Övret, transfer kahtaramasını, grup başkanvekillerinden Necdet Ünür'ün odasına kilitledi. Biraz sonra, istenen kahveleri getiren odacı, kapıyı üç defa tıklatınca, anahtar döndü ve kapı aralandı. 30 santim kadar açılan kapının aralığında ağzında sigarası ile Fikret Övret görüldü. Kahveler içeri alındıktan sonra, kapı yeniden kilitlendi.

Birgün önce CHP'ye geçen Turgutalp AP'ye döndü

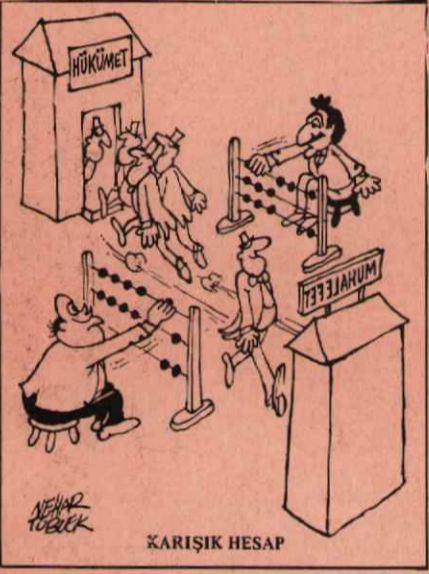

AP'den önceki gece istifa ederek CHP'ye giren Giresun Milletvekili Mehmet Emin Turgutalp, dün sabah da yeni partisinden istifa etti ve tekrar eski partisi AP'ye girdi. Turgutalp böylece partiler arası transfer rekorunu da kırmış oldu.

BİR MİLLETVEKİLİ MECLİS KORIDORUNDA BİR PARLAMENTO MUHABİRİNİ ÇEVİRDİ "SİZ MECLİSTE ARTIK İŞ YOK" DEDI, "SİZ GİDİN DE SPOR MUHABİRLERİ GELSİN.."

SINIRLER GERGİNDİ: Millet Meclisi'nin dünkü Unutulmaz birliğininde, günlerdir devam eden olayların gerginleştirildiği sınırlar, en ufak bir olayda kavgağa yol açıyordu. DP'li bir DP'den ayrılan arasında bir ara çıkan tartışma, bir anda kavgağa dönüştü, araya giren milletvekilleri kavgağaları ayırdılar.

DP Lideri, «Olup bitenler kamuoyu önünde cereyan etti. Kamu vicdanı, olup bitenleri isabetle değerlendirecek güçtedir» dedi

Ecevit, "Bu hükümetin kurulması için çıkar çevreleri ortaya milyonlar dökmüştür. Hükümet yanlış adım atarsa, Parlamento leğinden kumar borbu filan olmayan büyük çıkarıcıların istemleri edilecekleri büyük safları olmayan aklı bu insan ortaya çıkacaktır" demştir.

BEYAZ MERCEDES' E BINDİRİLİYOR: Transfer töreninden önce, CHP grup odasında, Fikret Övret tarafından muhafaza altına alınan Hasan Değer, Diyarbakır CHP Milletvekili, Beçal İskenderoğlu'nun da yanlarına gelmesinden sonra, iki koruyucusunun arasında meclisten ayrıldı. Övret ve İskenderoğlu, Hasan Değer'i gazetecilerin beklemediği koridor yerine başka bir koridordan geçirip, merdivenlerden indirdiler ve meclisin kapısı önünde hareketle hazır olarak bekletilen beyaz bir Mercedes'e bindirtiler. Mercedes, son huzra uzaktarak, izini kaybettirdi. Hasan Değer, CHP'ye giriş beyannamesini imzalatıktan sonra gazetecilerin önüne çıkırdı.

ALMANYADA DURUM (1 Sayfadan devam)

Şimdi basa gelen Amerikancı cephe hükümeti de kendinden önce gelen hükümetler gibi Almanya da ki işçilerin durumuyla ilgilenemediğini programında açıklıyor. Evet bunlar Almanya da ki işçilerle ilgilenecekler. Ama ilgilenmeleri kendi menfaatleri yönünden olacak. Türkiye de ki hakim sınıfların bütün derdi, işçilerin burada kazançlıları dövizlerdir. Bu dövizlerin Türkiye'ye nasıl kaydırılacağıdır. Onlar için buradaki Türkiveli işçiler altın yumurtlayan tavuktur.

Sarı sendika Türk-İş'in başkanı Halil Tunç da geçen ay Almanya va nelere dünya Türkiyeli işçilerin haklarını savundu. Bu işçi düşmanı burada ki dostları olan DGB yöneticileriyle konustu. İşçiler için hiçbir şey getirmeyen bu konuşma bütün gerici basında reklam edildi. Her iki ayda bir "Genel Grev "balonu ucuyor, sonra iş ciddiye binince grevleri bastırma konusunda itfaivecilik yapan bu sarı sendika aşasından Alman sendika yönetiminde Alman patronlarından, Türk hükümetlerinden, Alman makamlarından durumumuzu düzeltmelerini beklemek saf dillikten başka birşey değildir.

Almanya da bize yapılan baskılara karşı mücadele etmek, haklarımızı almak için tek yoldur. Bu mücadele bütün milliyetlerden işçilerin birliğini sağlamak mücadelenin başarısı için zorunlu şarttır. Bu konuda bugüne kadar birçok yerlerde cesitli mücadeleler olmuştur. Fürthte, Nürnbergte, Darmstadt, Dortmundta, Kasselde, Achenda ve daha birçok yerlerde yapılan yürüyüşler, NSU ve diğer fabrikalardaki ihtar boykotları bize mücadele yolunu göstermektedir. Bu volda yürüyerek haklarımızı almak için mücadele edelim.

K.KAPTAN

İŞÇİ TEMSİLCİLİK SEÇİMLERİ (1. SAYFADAN DEVAM)

Sendika listesine alınmayan mücadeleci işçiler bu durumda belli sayıda imza toplayıp

kendilerine yakın arkadaşlardan bir liste çıkarmak zorunda kalmaktadır. Genellikle işçi arkadaşlar isten atılmaktan korktuklarından işçi temsilciliği için oy verecek olsalar bile, adaya aday olmak için gerekli olan imza listesine imza atmaktan çekinmektedirler. Patronlar, sendika listesine karşı listenin adaylarını ve bu adaylar için imza verenleri isten atmakla tehdit etmektedirler. İşçilerin haklarını savunmaya kararlı mücadeleci işçiler bu tehditlerden vilmamalı, eğer sendika listesine alınmazlarsa bunu işçilere açıklamalı ve aday olmak için çalışmalı, mücadele etmelidirler. Mevdan işçi sınıfı düşmanlarına bırakılmamalıdır. Bütün işçi arkadaşları kendilerini gerçekten temsil edeceklerine inandıkları mücadeleci işçi arkadaşları sonuna kadar desteklemeli, onları yalnız bırakmamalıdır.

İşçi temsilcileri ne yapabilir? Aslında işçi temsilcilerinin işçiler lehine yapabilecekleri şeyler de sınırlıdır. Bu sınır fasist iş yeri yönetmeliğiyle çizilmiştir.

Bu yönetmeliğe göre: İşçi temsilcileri, işçileri patrona karşı mü-

cadele etmeye çağıramaz (iş veri barışını koruma yükümlülüğü) ve işçilere işçi temsilcisi olarak edindikleri bilgileri aktaramaz (süma yükümlülüğü)

Yalnızca iş yeri yönetmeliğinin bu iki hükmü bile, Alman patronlarının işçi temsilciliği kurumunu nasıl kullanmak istediğini açıkça göstermede yeter. Aslında işçi temsilcileri, Alman patronlarının gözünde yalnızca işçilerin özünü bovyıp, işçilerin mücadelesini önlemeye yarayan birer kukladır. Gerçektende sendikaların mutemet adamları bu görevi böylece yerine getirmektedir.

Amma eğer mücadeleci işçiler işçi temsilcisi seçilirlerse, bu kurum başka türlü, işçilerin mücadele aracı olarak da kullanılabilir. İşçi temsilcisi bunun için işçilerin menfaatlerini savunmayı en önemli görevi olarak bilmeli, isten atılmayı göze alarak, iş veri yönetmeliğinin sınırlarını tanımadan, bildiklerini işçilere anlatmalı, onları patronlara karşı mücadeleye çağırmalıdır.

Gerçek işçi temsilcisi, hiçbir tehditten yılmadan, işçilerin haklarını kararlılıkla savunmalıdır. MÜCADELECİ ARKADAŞLARIMIZI İŞÇİ TEMSİLCİLİĞİNE SECELİM.

MEYDANI İŞÇİ DÜŞMANLARINA BIRAKMAYALIM.

FAŞİST SALDIRILAR ARTIYOR

Halkımızın mücadelesi gün geçtikçe güçlenirken, hakim sınıfların devleti de bu mücadeleyi bastırabilmek için yoğun bir şekilde faşist baskılar uyguluyor. İşçilerin grevleri, köylülerin toprak mücadelesi, gençlerin "demokratik üniversite" mücadelesi üzerine hakim sınıflar polisi ve jandarmayı salıyor.

"Komünizm propogandası" yaptığı gerekçesiyle ağır hapis ve yurtsever kişiler tutuklanıyor. Ağır hapis cezalarıyle yargılanıyor. Yalnızca geçen ay içinde bu konuda şu olaylar olmuştur :

-11 Mart'ta Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesinde, 27 kişi hakkında "Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis amacıyla gizli örgüt kurmak" iddiasıyla bir dava başlandı. Sanıklar Aydınlık dergisini çıkaran ve Aydınlık bürolarına yapılan polis baskınlarında tutuklanan, çoğunluğu daha önce sıkıyönetim mahkemelerince yargılanan ve çeşitli hapis cezalarına çarptırılan, son af yasasından yararlanarak serbest bırakılan kişilerdir. Savcı sanıklar hakkında 15 yıla kadar ağır hapis cezası talep etti.

-13 Mart'ta İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde gizli cemiyet kurmak iddiasıyla yargılanan Veda Orakçioğlu 5 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır. Veda Orakçioğlu, dün zeni ihtilal yoluyla değiştirmek istediği iddia edilen "Kivildim" gazetesinin dağıtım işlerine yardım etmek ve gazete etrafında oluşturulan gizli cemiyete üye olmakla suçlanıyordu.

-13 Mart'ta Northern Elektrik direniş yapan işçilerden 27 sini göz altına aldı.

-16 Mart'ta Gazi Eğitim Enstitüsü önünde gösteri yürüyüşü yapmak isteyen 140 öğrenci göz altına alındı.

-17 Mart'ta Diyarbakır Lisesi müzik öğretmeni Necati Şahin poliste kendisine yapılan işkenceleri basına açıklamıştır. Öğretmen Necati Şahin 28 Şubat'ta göz altına alınmış ve götürüldüğü Diyarbakır Emniyet Amirliğinde işkenceye uğramıştır. İşkenceyi yapanlar Fikret Önen ve Kerim Yücel adlı emniyet memurlarıdır.

-18 Mart'ta Tunceli lisesinde kaloriferlerin yanmaması ve binanın pisliği yüzünden bir süre önce yapılan boykota katılan yedi öğrenci okuldan çıkarılmıştır.

-20 Mart'ta İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde 19 sanıklı yeni bir dava başlatılmıştır. Sanıklar "Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi" adlı bir gizli örgüt kurmakla suçlanıyor ve haklarında 15 yıla kadar ağır hapis cezası isteniyor. Sanıklardan 14'ü, mahkemeyi "Halkın mücadelesinin yargılanmak istendiği" gerekçesiyle reddetti. Mahkemeyi redd eden sanıklara, mahkemeye hakaret etiketleri gerekçesiyle 500 lira ağır para cezası ve bir duruşma mahkemenen men etme cezası verildi.

-21 Mart'ta Ankara Yıldırım Beyazıt Lisesinin üç öğrencisi için yapılan ihtar boykotuna katıldıkları için göz altına alındı. Boykot "Üniversiteye meslek liselerinden daha çok giriş için kontenjanın genişletilmesi" talebi için yapılmıştı.

-21 Mart'ta İstanbul Belediyesi Fatih Şube Müdürlüğünde görevli, cenaze müdürlüğü imamlarından İzzet Yeşilbaş bir ihbar üzerine komünizm propogandası yaptığı gerekçesiyle tutuklandı.

-21 Mart'ta Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Ankara İl Başkanı Ali Kar ile iki arkadaşını Devlet Güvenlik Mahkemesinde tutukladı. Devlet Güvenlik Mahkemesinin Ali Kar, Oral İsmet ve Aykut Başaran hakkında tutuklama kararının gerekçesi : "Komünizm propogandası yapmak". Aynı suçlamayla Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Ankara il'i yönetim kurulu üyelerinden iki kişi hakkında giyabi tutuklama kararı alındı.

-27 Mart'ta, Samandağ TÖB-DER Şubesinde üye olan Emin Nuri İyim, Hüseyin Başer, Ömer Şahiner, Hüseyin Sivri ve Sait Altuk adlı öğretmenler yargılandıkları Adana Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklanılmışlardır.

- 2 Nisan'da Alman basın birliği ve Batı Berlin Güzel Sanatlar Akademisinin davetlisi olarak Almanya'ya gitmek üzere Pasaport almak için müracaat eden TÖS eski genel başkanı Fakir Baykurta, pasaport verilmemiştir.

- 8 Nisan'da İstanbul Sıkı yönetim komutanlığı Tekstil sendikası tarafından düzenlenen ve 10 bin tekstil işçisinin katılması beklenen kapalı salon toplantısını yasaklamıştır. - 8 Nisan'da TÖB-DER Samandağ şubasının daha önce tutuklanan 5 yöneticisi, Adana Devlet Güvenlik mahkemesi tarafından 5'er ay hapis cezasına çarptırılmıştır.

- 9 Nisan'da Van ve Diyarbakır'da bir çok kişi "yasak" olduğu gerekçesiyle toplatılmıştır.

-10 Nisan'da İstanbul Sıkı yönetim mahkemesi tarafından bakılan 256 kişilik "Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi-Partisi" davası sonuçlanmıştır. Sanıklardan Ertuğrul Kürkçü, Oktay Etim, Orhan Savaşçı, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga önce idama mahkum edilmiş, sonra cezaları 30 ve 24 yıl ağır hapse çevrilmiştir.

- 16 Nisan'da Polis "Nobel"de direniş geçen işçiler üzerine saldırmış, iki kadın işçi polisle çatışma sırasında yaralanmıştır.

-17 Nisan'da Ortadoğu Teknik Üniversitesi yöneticileri tarafından 28 Nisan'a kadar kapatılmıştır.

Bunlar devletin kendi resmi kurumlarıyla, polisiyle, ordusuyla, devlet güvenlik mahkemesiyle uyguladıkları faşist baskılardır. Ama hakim sınıflar son dönemde halkın mücadelesini bastırabilmek için yalnızca devlet organlarını kullanmıyorlar. Bunlar yıllardır sistemli bir şekilde kendilerine "komando" adını takan sivil faşist silahlı güçler örgütleniyorlar. Hakim sınıflar bu sivil faşist silahlı örgütü son aylarda devrimci hareket üzerine sistemli bir şekilde saldırmaya başladılar. Son aylar içinde bu faşist sürülerin saldırılarına bir göz atmak, bunların kime hizmet ettiğini ortaya koymak yönünden faydalı olacaktır :

8 Kasım 1974-ABD Dışişleri Bakanının başını protesto için derslere girmeyen ODTÜ ve Hacettepe Üniversiteleri, komandoların saldırısına uğradı. Hacettepe Üniversitesinde ise şebeke denetimi yapmaya kalkışan komandolar, itiraz edenleri dövdüler.

11 Kasım 1974-İTÜ Maçka Maden Fakültesinde komandolar "Ülkü Ocakları" izmali bir bildiri dağıttılar, daha sonra devrimci öğrencilerin şebeke denetimi yapmalarını üzerine de, demir çubuk ve sopalarla saldırarak 4 öğrenciyi çeşitli yerlerinden yaraladılar.

24 Kasım 1974-Atatürk Öğrenci Yurdunda 28 Kasım'daki olayları protesto etmek üzere toplanan devrimci öğrenciler üzerine komandolar saldırdı.

8 Aralık 1974-Adana'da CHP mitingi dağıldıktan sonra MHP'li gençlerle CHP'li gençler arasında kavga çıktı ve daha sonra Ülkü Ocakları binasının önünden geçen Hüseyin Örek adlı CHP'li işçi, komandolar tarafından muhta ve demir parçalarıyla dövülerek komaya sokuldu. Hüseyin Örek daha sonra kaldırıldığı hastahane'de 22 Aralık tarihinde öldü.

13 Aralık 1974-Ankara'da TSİP'in referandumla ilgili bir afişini duvarlara yapıştırırken saldırıya uğrayan parti üyesi Mahmut Filiz adındaki tezgâhtar, kimliği bilinmeyen kişilerce tabancayla sırtından vurularak öldürüldü.

18 Aralık 1974-Işık Mühendislik ve Mimarlık Yüksek Okulundaki öğrenci temsilciliği, seçiminden sonra bir grup komando okulun karışmış bir girişini tahrip ettiler ve dersin adı tezgâhtarını da yaraladılar.

19 Aralık 1974-İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinde saat 16.30 sıradırında sayıları 20'ye aşan komandoların saldırısına uğrayan öğrencilerden Şahin Aydın kasıktan vurularak öldürüldü.

6 Ocak 1975-İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Dekanıyla, okulun kentin sorununu görüşmeye gelen 8 devrimci öğrenci 25-30 kişilik bir komando grubunun saldırısına uğradı.

14 Ocak 1975-İstanbul Beyazıt Maliye ve Mühasebe Yüksek Okulu'nda komandoların demir çubuk ve sopalarla yaptıkları baskın sonunda yaralananlar oldu.

17 Ocak 1975-Ankara Hacettepe Üniversitesi öğrenci seçimlerinden sonra bir grup komando, okul dışında toplanarak gösteri yaptılar, bu arada olay yerinden geçmekte olan Ali Arslan adlı öğrenciyi sırtından tabancayla vurarak felç olmasına neden oldular.

20 Ocak 1975-Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesine sabah servis arabalarıyla gelen asker öğrenciler, kantine girtiler ve "bütün komünistler dışarı çıksınlar" diye bağırarak, kantinde oturan kız erkek sivil öğrencilere, sopa, demir, çubuk, muhta ve bıçaklarla saldırdılar.

23 Ocak 1975-Vatan Mühendislik ve Mimarlık Yüksek Okulunda fişli durum paratan komandolar, öğrencilere saldırarak tabancalarla, kovaladılar ve Kerim Yama'ı tabancayla vurarak öldürdüler.

arak öldürdüler. Erol Erdoğan ve Erdoğ De mirpolat'ı ağır elmek üzere, Murat Başeski-oğlu, Metin Tulgar, Mehmet Yalçın Girişken ve Feride Sağlık'ı da döverek ve tabancayla yaraladılar.

2 Şubat 1975-Malatya'da düzenlenen "Faşizmi protesto yürüyüşü" sırasında olaylar çıktı ve Ülkü Ocakları binasının önünde gösteri yapan yürüyüşçüler polis tarafından dağıtıldı, bu arada çıkan olaylarla 10 kişi çeşitli yerlerinden yaralandılar.

3 Şubat 1975-Konya Ereğli İlçesinde Ülkü Ocakları binasının önünden geçen Muammer Sarıkaya adlı öğrenci, 15 kişilik bir grup komando tarafından önce dövüldü, daha sonra ise bıçak ve demirlerle sol elinin parmakları kesildi.

6 Şubat 1975-Ankara Hacettepe Üniversitesinde komandolar, içinde devrimci için çok ağır sözlere bulunan bir bildiri dağıttılar ve bildiri almak istemeyen öğrencilere tabanca ve zincirlerle saldırdılar. Bu arada zincirlerden kaçmak isteyen Ayhan Yalın adlı öğrenci de komandolar tarafından tabancayla vurularak yaralandı.

8 Şubat 1975-Bazı devrimci kuruluşlar tarafından düzenlenen faşizmi protesto yürüyüşü Elazığ'da sağcı grupların saldırısına uğradı, sağcı grupların taş, sopa ve zincirlerle yaptıkları saldırılar sonunda 13'ü polis olmak üzere 39 kişi yaralandı. Ayrıca olaylar sırasında demir çubukla tanınan kişilerin ait bir kısım kitapçı dükkanları ve matbaalar da saldırıya uğrayarak tahrip edildi, yağmalandı.

15 Şubat 1975-TÖB-DER'in düzenlediği "Hayat pahalılığı ve faşizmi protesto" toplantıları çeşitli illerde faşist gruplar tarafından basıldı.

16 Şubat 1975-TÖB-DER toplantılarına yapılan saldırılardan sonra toplanılan Malatya'da devam etti. Civar il ve ilçelerden de sağcı grupların getirilmesi sonunda kent bir savaş meydanına döndü. Yüzlerce işyerinin tahrip edilmesi, yağmalanması sonunda 53 kişi yaralandı ve Hamza Karaağaç ile Adnan Baykal adlı bir banka memuru öldürüldü.

23 Şubat 1975-Erzincan'da 5000'li aşkın kişinin katıldığı bir çatışma patladı ve gerici birtakım büvelerin de sürekli kışkırtmalarıyla çöyüyen olaylar sırasında 100'e yakın işyeri tahrip ve talan edildi, bu arada 13 yaşındaki öğrenci Mehmet Kaya kursunlara hedef olup ölürken, 40 kişide çeşitli yerlerinden yaralandılar.

24 Şubat 1975-Erzincan'da ki olaylar devam etti ve "din elden gidiyor" şeklindeki tahriklerle kışkırtılan kalabalığın çatışması sonunda 3'ü polis olmak üzere 30 kişi yaralandı, gene birçok işyeri, bu arada CHP il merkezi de sağcı gruplar tarafından tahrip edilerek kent bir savaş alanına dönüştürüldü.

28 Şubat 1975-CHP milletvekillerinden Mehmet Demirkaya ve Kemal Kavak beraberinde gençler de olduğu halde Ecevit'in Antalya mitingi için taraftar toplamaya geldikleri sırada, gençlerin bildiri dağıtımında Afyon Bolvadin'de olayların çıkmasına yol açtı ve CHP otobüsüne yapılan saldırıda Hasan Kıyıcı adlı bir terzi, Galip Uçar adlı bir işçiyi makasla baldırından yaraladı.

28 Şubat 1975-Gaziantep Eğitim Enstitüsünde çıkan çatışma sonunda yaralananlar oldu.

12 Mart 1975-12 Mart askeri faşist darbesi ve faşizmi kinamak amacıyla İzmir'de protesto yürüyüşü yapan binden fazla üniversite öğrencisi, Yüksek Öğretmen Okulu önünde başını komandoların çektiği bir karşı grubun saldırısına uğramıştır. Çıkan çatışmada çok sayıda öğrenci yaralanmıştır.

14 Mart 1975-İzmir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisinde gece bölümünde okuyan İsmail Akpınar adlı öğrenci komandoların saldırısına uğrayarak dövülmüştür. Olayın duyması üzerine çıkan kavgada da 7 öğrenci çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır.

16 Mart 1975-Elazığ Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisinde kendilerine komando adı takan faşistler akademiye giriş çıkışı kontrol etmek istemişlerdir. B. konuda iki öğrenci arasında çıkan tartışma gündeşiye-rekkavgaya dönüşmüştür. Olayda 7 genç yaralanmıştır.

18 Mart 1975-Burdur da iki kişi Töb-Der binasını kundaklayarak yakmak isterken suç üstü yakalanmıştır. Kundakçılar "Kültür Derneği" üyesidirler.

18 Mart 1975-Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsünde 18 Mart Çanakale zaferini kutlamak için Çanakale'ye giden bir grup MTTB ve Ülkü ocaklı faşist olay çıkararak İTTCB öğrencilere saldırmışlardır. Sıkı Güven ve Fikret Karatepe adlı iki öğrenci bıçakla yaralanmıştır.

19 Mart 1975-Ankara Yüksek Öğretmen okulunun önünden geçen Metin Yıldırım adlı devrimci, Metin Yıldırım demir çubuklarla dövülerek komaya sokulmuştur.

24 Mart 1975-İstanbul'da Maçka Maden Fakültesinde komandoların çıkardığı olayda Ahmet Ersoylu ve Ali Suavi adlı iki öğrenci yaralanmıştır. Görgü tanıkları olaydan sonra saldırganların silahla havaya atış ettiklerini belirtmişlerdir.

Faşistler tarafından öldürülen KERİM YAMA'IN cenazesi

29 Mart 1975-Ankara'da Dil Tarih Coğrafya fakültesinde ve Turizm Yüksek Ticaret Okulunda çatışmalar çıkmıştır.DTCF'indeki olaylar da bir çok öğrenci yaralanmıştır.Veli yıldırım ve Harun Çakar adlı öğrenciler koma halinde hastaneye kaldırılmışlardır.Veli Yıldırım 30 Martta komadan kurtulmuş olarak ölmüştür.

30 Martta TÖB-DER İstanbul şubesi faşistlerin saldırısına uğramış,Aksaraydaki TÖB-DER Binasının camları saldırganlar tarafından kırılmıştır

1 Nisanda Ankara ve İstanbulda öğrenci olayları olmuştur.Ankara'da Dil tarih Coğrafya fakültesinde ilerici öğrenciler polis kontrolü altında ders yapılamayacağını bildirerek boykota gitmiştir,boykotu kırmak isteyen "ülkü ocağı" mensubu besleme faşistler Boykotçuların üzerine saldırmış,çatışmada çok sayıda öğrenci yaralanmıştır.

Aynı gün "komandolar"ın Yükseliş Mühendislik ve Mimarlık akademisini basacağı haberi yayılmış,Akademinin gece bölümü öğretmenleri bu haber üzerine okulu kapatmıştır.

1 Nisanı iki nisana bağlayan gece faşist sürüler Ankarada "Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi"nin etrafını sarıp giriş çıkışı kontrol altına almışlardır.Daha sonra saldırganlar ilerici öğrencilerin üzerine saldırmışlardır.Saldırı sırasında 8 öğrenci bıçak ve muştalalarla çeşitli yerlerinden yaralanmıştır

1 Nisanda TÖB-DER Afyon şubesi geceleyin 8 silahlı kişinin saldırısına uğramıştır.Saldırganlar Halil Akdeniz adlı öğretmeni sopayla yaralamışlar,yere düşen öğretmenin üzerine iki el de kurşun sıktıktan sonra kaçmışlardır.

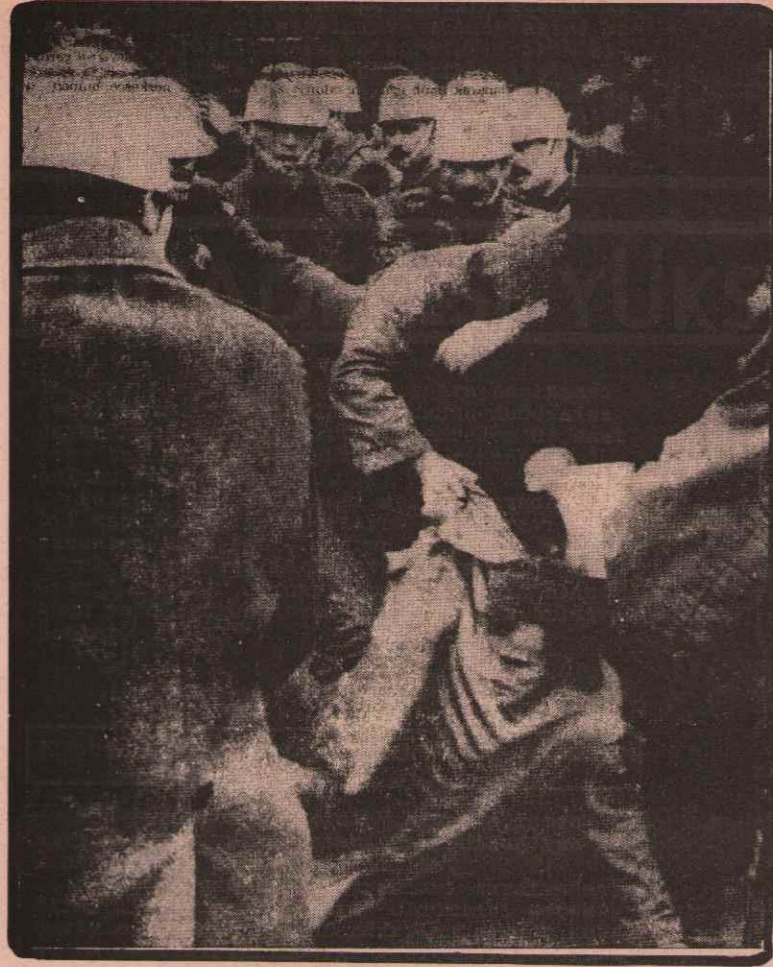
2 Nisanda Ankarada Cumhuriyet Akşam Ticaret lisesinde okuyan Adnan Tan adlı bir öğrenci durakta otobüs beklerken faşistlerin saldırısına uğramış ve başından ağır surette yaralanmıştır.Saldırganlar Adnan Tan'a elinde "Yeni Ortam" adlı gazete olduğu için saldırı mislidir.

3 Nisanda Erzurum TÖB-DER yöneticisi Yılmaz Mızrak faşistlerin saldırısına uğramış ve bıçakla yedi yerinden yaralanmıştır.

5 Nisanda "komando" adı verilen faşistler Ankaradaki "Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulunu" basmışlardır.Başın sırasında okulda bulunan iki öğrenci ağır yaralanmışlardır.

6 Nisanda Ankarada "komandolar" yüksek öğretmen okulunda da olay çıkarmışlar ve üç öğrenciyi döverek yaralamışlardır.

Aynı gün İstanbulda Çapa Yüksek Öğretmen Okulu öğrencisi Arif Güngör de faşistlerin saldırısına uğramış ve yaralanmıştır.

9 Nisanda TÖB-DER Osmaniye Şube başkanı Mehmet Öskan bir grup saldırgan tarafından sopa ve zincirle dövülmüş,çeşitli yerlerinden yaralanmıştır.

16 Nisanda "komando"lar Galatasaray Mühendislik ve mimarlık akademisinde forum düzenlemek isteyen ilerici öğrencilere saldırı misli,çıkan olaylar sonucu okul iki günlüğüne tatil edilmiştir.

Bu saldırıların amacı,Türkiye çapında bir terör havası yaratarak halkımızın gözünü korkutmak,teşkilatlanmasını ve mücadelesini bastırmaktır.Faşist komando sürüleri hakim sınıfların elinde devletin teşkilatlı silahlı gücünün yanında,onu destekliyen ve ondan destek gören sivil bir silahlı güçtür.Amacı halkımızın mücadelesini önlemektir.

İŞTE

DEMOKRASİ

BİR YANDAN BASKI VAR BİR YANDAN ZULUM
BİRDE DEMOKRASİ VARDIR DİYÖRLER
BİR YANDAN SEFALET ACLIK VE ÖLÜM
BİRDE DEMOKRASİ VARDIR DİYÖRLER

ÖĞRENCİ VURULUR SUC İLERİCİ
ÖĞRETMEN DÜVÖLÖR SUC İLERİCİ
İŞÇİYE SÖVÖLÖR SUC İLERİCİ
BİRDE DEMOKRASİ VARDIR DİYÖRLER

BÖLÖNMÖS KÖSKÖCÖ BİR ANADOLU
TOPRÖKSİZ KMYLÖLER AÖANIN KULU
NE DÖKTÖR NE OKUL NE VARDIR YÖLU
BİRDE DEMOKRASİ VARDIR DİYÖRLER

Bunu "komando"ların başı,kafatasçı faşist Türkeş,hükümet adına yaptığı konuşmada "Komandolar devlet güvenlik kuvvetlerine yardımcı oluyorlar,onlara hiç bir güç doku namaz " diyerek açıkça ifade etmiştir.Önümüzdeki dönemde kendilerine "komando" ve "bozkurt" adı veren faşist sürüler,başkanların başbakan yardımcısı olmasından cesaret alarak daha da azacaklar ve saldırganlıklarını arttıracaklardır.Ama onların saldırıları,ve yapılan hiç bir baskı halkımızın mücadelesini bastıramaz.

Baskı ne kadar ağır olursa ona karşı gelişen mücadelede o kadar şiddetli olacaktır.Faşistler bugün halkımıza özgürlüğü ve silahlı bir şekilde saldırıyor.Onlara karşı mücadele ancak aynı şekilde yürütülürse başarıya ulaşabilir ve mutlaka ulaşacaktır.Faşistlerin eninde sonunda kendi döktükleri kanda boğulup gidecektir.

A.KARALI

HALKIN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Türkiyede hakim sınıflar kendi aralarında da şiddetli bir menfaat dalaşması sürdürüyor ken,Halkın bütün kesimlerinin ekonomik ve siyasi baskılara karşı direnişi ve kitle eylemleri gelişiyor.

Geçen ay içinde fabrikalar yine için için kaynadı.Bir çok fabrikalarda işçiler yeni direnişlere başladılar.Çözümle bağlanmayan bazı direnişler geçen ay için de de sürdü.

Uzun süredir süren bazı grevlerde geçen ay durum şöyleydi :

ELEKTROMETAL'DEKİ GREV BİR YILINI DOLDURDU

560 işçinin çalıştığı Elektrometal firmasındaki grev 5 Nisan'da bir yılını doldurmuştur.Ücret anlaşmazlığı nedeniyle başlayan grevi,taleplerini bütünüyle elde edinceye kadar sürdürmeye kararlı olduklarını söyleyen grevci işçiler,grevin birinci yıldönümünü Fabrikanın önünde yapılan bir törenle kutlamışlardır.

Uzun süren direnişlerden Ayvansaray civata fabrikası ve Aydında İzmir Ticaret matbaasında ve Ömür lokantasındaki grevlerde de henüz bir anlaşma olmamıştır.Bu grevler hala sürüyor.

Bunlardan Ayvansaray Civata fabrikasında süren grev 400 günü aşmıştır.Bu greve katılan işçi sayısı 300 dür.

İzmir Ticaret matbaasındaki grev 16 işçi tarafından yedi ay aşkın süredir sürdürülüyor.1 Nisan'da Kimya-İş,Gıda-İş,Tekstil,Sosyal-İş,Keramik-İş,Hür Cam İş,Yeni Haber İş,Has İş,ve Petro Kimya İş sendikaları bir açıklama yaparak,aydında sürdürülen bu grevi destekleyeceklerini açıklamışlardır.

Ömür Lokantasında 115 işçinin yürüttüğü grev ise 12 temmuzdan beri sürmektedir.

ANADOLU DÖKÜMDE GREVCI 164 İŞÇİ İŞTEN ÇIKARILDI

Bir yılı aşkın süreden beri devam eden ve Kocaeli bölgesinin en uzun işçiler direnişi niteliğini kazanan,İzmit Tütünçiftlik teki Anadolu Döküm sanayi grevine katılan 164 işçi mahkeme kararıyla işten çıkarılmıştır.

Başbakan yardımcısı ve Devlet bakanı Feyzioğlunun da ortak olduğu fabrika yöneticileri,grevci işçileri,"grevin kanunsuz" olduğu gerekçesiyle mahkemeye vermişlerdi.

Patronların gerekçesi,işçilerin greve geçme saat erken başlamasıydı.Bilindiği gibi Grev

in,grev ilanından altı gün sonra başlaması gerekmektedir.Patronlar bu kanun maddesine dayanarak,grevin belirtilen süreden üç saat önce başladığını,bu yüzden de kanunsuz olduğunu iddia ediyordu.

Patronların mahkemesi açılan davada teblih kanunların lehine karar aldı.Grevi kanunsuz ilan etti.İşveren bu karara dayanarak grevci işçileri işten çıkardı.Grevci işçiler alınan kararın haksız olduğunu ve direnişe devam edeceklerini bildirdiyorlar.

ECZACIBAŞI İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ SIKI YÖNETİM TARAFINDAN YASAKLANDI

900 Eczacıbaşı işçisi 7 Nisanda işten atılan 8 işçi arkadaşlarının yeniden işe alınması için direnişe geçtiler.

8 işçi Eczacıbaşı patronları tarafından,"disiplinsiz ve düzensiz" oldukları gerekçesiyle işten atılmışlardır.Ama gerçek sebep bu değildir.Bilindiği gibi Eczacıbaşı işçileri son aylar içinde sendika değiştiren çok sayıda işçiyle birlikte Petrol-İş sendikasına geçmişlerdi.İşten çıkartılan sekiz işçi bu hareketin başını çekiyordu.

Patron bu sekiz işçiyi işten çıkartarak işçilerin sendika seçme özgürlüğünü çiğniyor ve işçilere göz dağı vererek sendika değişik tirmelerini önlemeye çalışıyordu.

Ama patronun evdeki hesabı çarşıya uymadı.8 işçinin işten çıkarılmasını protesto için bütün eczacıbaşı işçileri direnişe geçtiler.Direniş fabrika bahçesinde oturularak sürdürülüyordu.

Patronun imdadına bir kere daha sıkıyönetim yetişti.

Sıkıyönetim komutanlığı "Halkın sağlığını tehlikeye düşürüyor" gerekçesiyle,direnişi 10 nisan'da yasakladı.Böylece sıkıyönetimin halk düşmanı yüzü bir kere daha ortaya çıktı.

Eczacıbaşı işçileri yasağa rağmen çeşitli yollarla direnişe devam edeceklerini ve taleplerini müzakerelerle karşılayacaklarını açıkladılar.

MALTEPE TUĞBAY FABRİKASINDA DİRENİŞ

Kartal - Maltepe Tuğbay fabrikasında işçiler geçen ay sendika özgürlüğünün kısıtlanması ve sendika üyesi işçilerin işten çıkarılmasını protesto için direnişe geçti.3 işçi de ölümlü orucuna başladı.

Patron sömürüsünü rahatlıkla sürdürebilmek için işçilerin sendikalaşmasını önlemeye çalışmaktadır.Bu yüzden de sendikaya üye olan 7 işçiyi 13 martta işten çıkarmıştır.

Bunun üzerine işçiler sendikandan tavsiyesi üzerine hep birlikte viziteye çıkmışlar,istirahat alamayan işçiler işe devam etmiştir.

20 martta işe giden işçileri patron fabrikaya sokmamış,kanunsuz grev yapıldığını,buna karşı kendinin de lokavt yaptığını söylemiştir.

20 martta 32 işçi daha işten atılmış,yerlerine hemen yeni işçiler alınmıştır.

Bu olaylar üzerine Tuğbay işçileri direnişe geçmiş,işten atılan işçilerden üçü de açlık grevine başlamıştır.

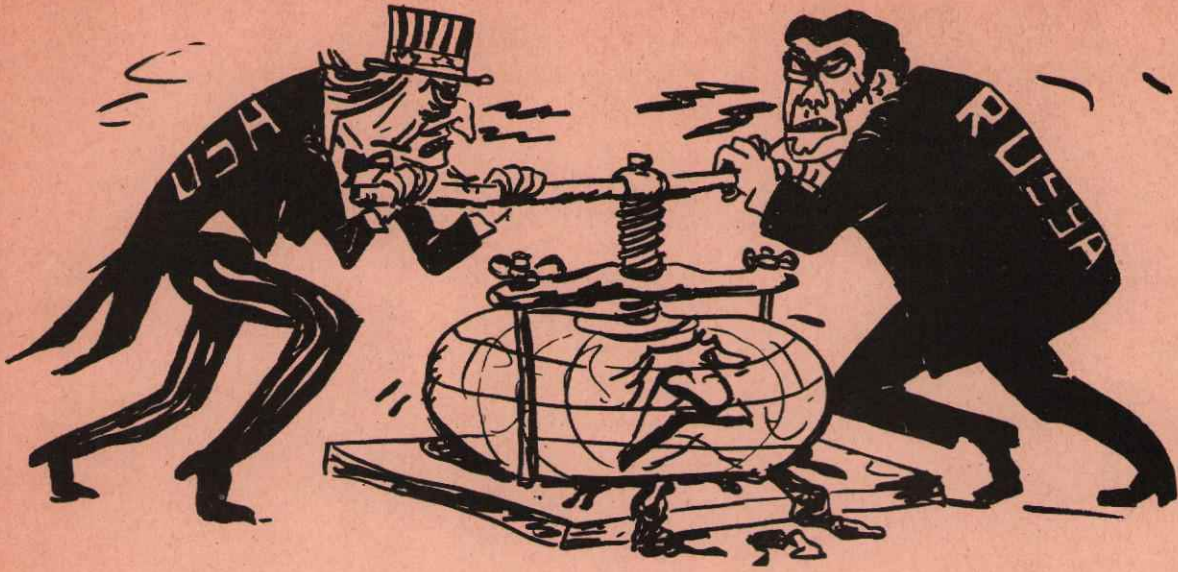
Direnişçiler,direnişi taleplerini elde edene kadar sürdüreceklerini açıklamışlardır.

Bunun kanunsuz lokavt yapıldığı gerekçesi ile 11 gün önce direnişe geçen Tuğbay işçilerinden üçünün açlık grevi üçünü de hastaneye kaldırılması ile dün sonuçlanmıştır.

GERÇEK İN MİYAS İLAVESİ

DÜNYA HALKLARININ BAŞ DÜŞMANLARIDIR ...

Bu iki emperyalist nüce karşı bütün dünya devletleri kendi aralarında birleşmektedir. Emperyalizmin yarı sömürgeci durumunda olan, iktisadi yönden geri bırakılmış ülkelerden oluşan üçüncü dünya ülkelerinin, kendi aralarında birleşmesi bugün dünyadaki gelişmevi etkileyen önemli bir etken olmuştur. Kendileri emperyalist olan ama iki büyük emperyalistin denetiminde bulunan Almanya, Fransa, İtalya gibi ikinci dünya ülkeleri de, bu iki büyük emperyalistin denetiminden kurtulmak istemektedir.

Bu gün, dünyada bütün devletler, iki büyük nüçün kuklası olma durumundan çıkmak istiyor. Devletler bağımsızlık istiyor.

HALKLAR DEVRİM-ULUSLAR KURTULUŞ-DEVLETLER BAĞIMSIZLIK İSTİYOR.

İşte bugün dünyada ki gelişmevi tavin eden akım budur. Halkların devrim, ulusların kurtuluş ve devletlerin bağımsızlık isteği ve mücadelesi iki büyük emperyalist devleti zayıflatmakta onları içinden çıkılmaz zorluklara sürüklemektedir.

1 MAYIS'TA

TÜRKİYEDE DURUM

Bu yıl 1 Mayıs'ta ülkemiz derin bir ekonomik buhran içinde bulunmaktadır. Halkın önemli ihtiyaç maddeleri, getirilen zamlarla ateş nahasınadır. En önemli ihtiyaç maddeleri için halk kuyrukta beklemektedir. İssizlik, had safhadadır. Halk derin bir açlık ve sefalet içinde dir. Yoksulluk gün geçtikçe artmaktadır.

Türkiye bütçesinin en önemli bölümü savunma giderlerine harcanmakta, döviz stokları gün geçtikçe erimekte, dış ticaret açığı büyümekte, dış borçlar nittikçe artmaktadır. Türkiye dünyanın en çok borçlu olan devletlerinden biri durumundadır. Türkiye hala dışarıya yalnızca tarım ürünleri (üzüm, incir, fındık, pamuk, tütün) satan, buna karşı bütün sanavii ürünlerini dışarıdan satın alan, geri bir tarım ülkesi durumundadır. Tarım hala ilkel aletlerle yapılmakta, bunun sonucunda nüfusun % 70'i tarım alanında çalışan Türkiye, dışarıdan tahıl (buğday) alacak duruma düşmektedir. Türkiye'de iş bulamayan pek çok emekçi çarevi vurdusına çıkmakta bulmakta, yüzbinlerce kişi Almanya, Avusturya, Lihya'ya gidebilmek için sıra beklemektedir.

Türkiye'de iş bulabilen "talihli.." ler aldıkları ücretle ayı zor çıkarmakta, aldıkları ücret ancak çıplak canlarını devam ettirmeye yetmektedir. İş bulabilen işçiler devamlı olarak isten çıkarılma tehdidi altında tutularak mücadeleleri önlenmeye çalışılmaktadır. Köylüler kısı nasılı çıkaracaklarını düşünmekte, aña ve tefecilerin eline düşmektedir. Dar gelirli memurlar ay sonunda veresive alıs veris ettikleri hakkal manav gibi esnafın önünden utancından gecememektedir. Küçük esnaf ve atölye sahipleri, emperyalist tekellerin Türkiye'de ki temsilciliklerinin rekabeti karşısında çöküp gitmektedir. Yüzbinlerce lise ve sanat okulu mezunu, üniversite ve yüksek okularda yer ve iş bulamadıkları için avlak nezemek zorundadır. İşte Türkiye'nin 1 Mayıs'ta durumu kısaca budur.

Bu durumun sebebi nedir? Neden Türkiye milyonlarca iş gücüne, yer altı yer üstü zenginliklerine rağmen geri bir tarım ülkesidir? Neden buğdayımızı bile dışarıdan alıyoruz?

Bunun sebebi açıktır. Türkiye bugün bağımsız bir ülke değildir. Türkiye emperyalizmin yarı sömürgeci durumunda bir ülkedir. Emperyalizm ülkemizin bütün yer altı ve yer üstü zenginliklerini insafsızca sömürmektedir. Halkımızın alın teri emperyalist şirketlerin kimsalarını doldurmak için akmaktadır. Emperyalizm kendi menfaatleri gereği Türkiye'de yerli ağır sanavii kurulmasını engellemekte, Tür-

kiye'yi geri bir tarım ülkesi olarak tutmaktadır. Emperyalizm Türkiye'de yerli ağır sanavii kurulmasına izin vermez, çünkü o zaman Türkiye ye sanavii ürünlerini satamaz ve bir pazar kaybeder. Emperyalizm Türkiye'de yerli sanavii gelişmesini engeller, çünkü sanavii gelişirse Türkiye'de işsizler ordusu azalır, işçi ücretleri yükselir, emperyalizmucuz iş gücü yatağını kaybeder. Eğer Türkiye'de sanavii gelişirse Türkiye yer altı ve yer üstü zenginliklerini kendi işler, emperyalizm ucuz ham madde yatağını kaybeder.

Emperyalizm Türkiye'de feodalizmin tasfiye edilmesine izin vermez, ona dayanır, çünkü tarımın feodalizm tasfiye edilirse tarımda üretim artar, tarım alanından artan iş gücü sanaviiye kavrar, Türkiye tarım ürünleri ihtiyacını kendi karşılar duruma gelir. Feodalizmin bütünüyle tasfiyesiyle emperyalizm aynı zamanda en önemli ideolojik dayanaklarından birinde kaybeder.

İşte bütün bu sebeplerden emperyalizm Türkiye'yi geri bir tarım ülkesi olarak tutmaktadır. Türkiye'de hüküm süren yoksulluk, açlık ve sefaletin sebebi budur.

Türkiye'nin geriliğinin sebebi emperyalizme bağımlılık, emperyalist sömürü ve talan sistemidir. Türkiye'de halk bu emperyalist sömürü ve talan sisteminden vaka silmekte, ve bu sistemin değişmesini istemektedir. Türkiye'de halkın bütün kesimleri bugünkü düzene karşı hoşnutsuzluklarını çeşitli evlemlerle dile getirmektedir.

Bu günkü düzenden memnun olanlar yalnızca bir avuç vatan hainidir. Emperyalizm ülkemizi sömürürken kendine Türkiye'de ortaklar bulmuştur. Ülkemizi bu ortakları aracılığıyla sömürmektedir.

Türkiye'de ki hakim sınıflar, emperyalist sömürü ve talandan kendilerine verilen sus payı karşılığında, emperyalizmin usaklığını kabullenmişlerdir. Bugün Türkiye'de iktidarda bulunanlar emperyalist usadı işbirlikçi burjuvalar, büyük bürokratlar ve toprak ağalarıdır. Bugün parlamentodaki bütün partiler bu sınıfların sivası temsilcisidir.

Türkiye'de ki hakim sınıflar kendi aralarında parçalanmışlardır. Bunlardan bir bölümü Türkiye'de Amerikan emperyalizminin menfaatlerinin temsilciliğini yaparken, bir bölümü ise Avrupa'da ki emperyalist devletlerin ve esas olarak Batı Alman emperyalizminin menfaatlerinin temsilciliğini yapmaktadır. Bunlar arasındaki menfaat dalasıması, halka, vatan-millet-sakarva nutuklarıyla vutturulmaya çalışılmaktadır.

Bunlar, kendi aralarında iktidar olabilmek için dalasırken, halkın mücadelesini bastırma konusunda uzlaşmaktadırlar. Bunlar arasındaki menfaat dalasıması son aylar içinde oldukça sert biçimler almıs, ve yedi ay süren bir hükümet buhranına vol acmıstı. Bu hükümet buhranı simdilik amerikancı cephenin sivası temsilcilerinin hükümet olmasıyla çözüldü. Ama hükümet buhranının çözülüp çözülmemesi, hakim sınıfların su veva bu bölümünün hükümet olması halk için hemen hemen hiç bir öneme sahip değildir. Çünkü, hakim sınıfların iktidar için dalasan kanatlarının her ikisi de emperyalist usadıdır. Ve esas görevleri emperyalist sömürü ve talan sistemini devam ettirmektir.

Bu düzenin devam etmesi Türkiye halkı için yoksulluğun, sefaletin, açlığın, baskının devam etmesi demektir. Türkiye halkının kurtuluşu ancak bu düzenin yıkılmasıyla mümkündür.

Her milliyetten Türkiye halkının 1 Mayıs'ta talebi:

HER TORLO SÖMÜRODEN ARINMIS-BAGIMSIZ BİR TÜRKİYE'DİR...
HALK İÇİN EN GENİS DEMOKRASİNİN HÖKÖM SÖRDÖKÖ DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE'DİR....

Hakim sınıflar bugün bağımsız Türkiye istenmiyor, emperyalist sömürü ve talan istiyor. Bağımsız Türkiye isteniyor, emperyalizm istenmiyor. Halkın bu talebi emperyalizmin satılmasını istiyor. Bunlar satılık olduklarını son güven oylamasında düme aleme bir kere daha

ispat ettiler.

Onlar, bağımsız Türkiye diyenlere "Ne vane Amerika gitsin, Rusya mı gelsin" diyerek ne kadar usak ruhlu olduklarını göstermektedirler.

Bunlar "Bağımsız bir Türkiye'nin" olabileceğini düşünmemekte, Amerika'nın kucakında oturmaya alıştıklarından, o kovulunca oturacak yeni bir kucak aramaktadırlar.

Halkımızın, Amerika kovulunca oturacak yeni bir kucakta ihtivacı vaktur. Halkımız Rusva'nın da Amerika gibi bir emperyalist devlet olduğunu görmekte ve emperyalistler arasında tercih yapmamaktadır.

Emperyalist usadı yerli hakim sınıflar "demokratik Türkiye" isteyenleri "demokrasiyi kaldırma istemekle" suçlamaktadır. Demokratik Türkiye isteyenlerin ortadan kaldırma istedikleri sey "demokrasi" değildir. Demokratik Türkiye isteyenler, demokrasinin adına halk üzerine uyuşan fasist diktatörlüğü ortadan kaldırma istiyorlar. Demokrasi isteyenler, işçilerin grevlerinin silah zoruyla bastırılmasını, köylülerin toprak mücadelesinin silah zoruyla engellenmesini, kürtlere ve diğer azınlık milliyetlere yapılan milli baskıları, öğrencilerin demokratik mücadelelerinin bastırılmasını durdurmak istiyorlar. Onlar, ordunun jandarmanın ve polis in ve kendine komando adı veren sivil fasist sürülerinin zulmüne son vermek istiyorlar. Onlar, bir avuç işbirlikçi ve patronun demokrasisi yerine halkın demokrasisini istiyorlar.

İşte 1 Mayıs'ta halkımızın isteği budur. Talebimiz: BAĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİDİR.

Hakim sınıflar bu talepleri bize mücadelesiz vermezler. Bu taleplerin gerçekleştirilmesi hakim sınıfların iktidarının yıkılmasıyla mümkündür. Onlar, iktidarlarını kaybetmemek için sonuna kadar direnecektir. Biz de onların iktidarını yıkmak için mücadeleye atılmalı, cesaretle mücadele etmeliyiz. Zafer er oca halkın olacaktır. Halkın mücadelesinden Bağımsız ve Demokratik Türkiye doğacaktır.

İÇİNDE YAŞADIĞIMIZ

ÜLKELERDE DURUM

Bu gün bir milyondan fazla Türkiye işçi avruranın çeşitli ülkelerinde ekme parası için çalışıyoruz. Pek çoğumuz buraya Türkiye'de ki yoksulluk çemberini kırabilme havalıyla geldik. Burada en ağır işlerde en düşük ücretlerle çalışıyoruz. En kötü evlerde oturup, fahiş fiyatlar ödüyoruz. Her ülkede var olan yabancılara kanunvula bütün demokratik haklarımız elimizden alınmış durumda.

Son dönemde patronların bizim ülkemize uyguladığı baskılar daha da arttı. Balindiği içinde bulunduğumuz emperyalist ülkeler geçen yılın ikinci yarısından itibaren derin bir ekonomik buhran içine girdiler. Bu buhranın en açık belirtileri bütün emperyalist ülkelerde artan işsizlik, isten çıkarmalar, kısa çalışma ve artan havat pahalılığı oldu. Patronlar buhranın yükünü işçi sınıfının ve emekçilerin sırtına vıkmak için çeşitli oyunlara diristi. Artan ekonomik buhranla birlikte işçi sınıfının ve halkın mücadelesini önlemek için sivası baskılar da artmaya başladı. İşçi sınıfının milliyetlere göre bölünmesinden yararlanmaya çalıştılar. Yabancı işçilerle yerli işçilerin ortak hareket etmesini önlemek için "krize yabancı işçilerin sebep olduğu onların yerli işçilerin iş yerlerini çaldığı" yalanını vavdılar. Ve baskıları ilk önce yabancı işçilere karşı uyguladılar. İsten ilk çıkarılanlar, kısa çalışma uygulananlar yabancı işçiler oldu.

Son dönemde bu baskılar Federal Almanya da yabancı işçilerin bir şehirden diğer şehire taşınmasını önleme karar verdi. Patronlar yabancıllara uyguladığı baskıları vavas vavas yerli işçilere de uygulamaya başladı. Nitekim emperyalist ülkelerde ortalama yüzde 5 olan işsizlik oranı, üç asadı beş yukarı yerli işçileri de etkisi altına aldı. Bu durumda bir kere daha su gerçek ortaya çıkıyor:

İşçiler hangi milliyetlerden olurlarsa olsunlar, menfaatleri ortaktır.

İşçiler hangi milliyetten olurlarsa olsunlar, düşmanları ortaktır. İşçilerin düşmanları patronlar ve onların sömürü ve talan düzenidir. Bu yüzden patronların bölme oyunlarına gelmemek bu 1 Mayıs'ta temel görevimizdir. Bu 1 Mayıs'ta bütün milliyetlerden işçiler omuz omuza vürümlerini patronlara yek vücut halinde şu talebimizi havkirmalıyız:

İSSİZLİĞE VE PAHALILIĞA SON
İSTEN ÇIKARMALARA SON
ESİT İSE ESİT ÖCRET
YERLİ VE YABANCI İŞÇİLERE ESİT HAKLAR ESİT ÖCRET
YABANCILAR KANUNU KALKMALIDIR
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ÇELİKTE BİRLİK
YAŞASIN 1 MAYIS
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANISMA

NOBEL'DE POLİS DİRENEN İŞÇİLERİN ÜZERİNE SAĞDİRDİ

Beşiktaş'ta bulunan Nobel ilaç fabrikası işçileri hamile bir işçi kadınının işten çıkarılması üzerine direnişe geçtiler. Patron direnişi kırmak için önce 20, ardından da 50 işçi olmak üzere toplam 70 işçiyi daha işten çıkarmıştır. Ancak patronun bu tedbiri tersine dönen bir silah olmuş, ve işçileri daha da birbiri ne yaklaştırmış, direniş güçlenmiştir. İşçiler fabrikanın önünde, İstanbul'un en işlek caddelerinden biri olan barbaros bulvarında direnişlerini sürdürmüşler, bu direniş diğer fabrikalardan bir çok işçinin ve çevre halkının desteğini kazanmıştır. 16 Nisan'da polis, direnen işçilerin üzerine vahşice saldırmıştır. Bu saldırı sırasında iki direnen işçi yaralanmış, işçiler kısıra bir süre için dağılmışlardır. Ancak dağın işçiler daha sonra yine toparlanarak direnişe devam etmişlerdir. Nobel işçileri mücadeleledevam etmişlerdir. Başarıya ulaşacaklardır.

Urfa'da toprak dağıtımı için sıra bekleyen köylüler

TOPRAK REFORMU SAHTEKARLIĞI KÖYLÜLERİN TOPRAK MÜCADELESİNİ HIZLANDIRACAKTIR :

Geçen ay içinde Türkiye'de hakim sınıflar elli yıldır propogandasını yaptıkları "toprak reformu" sahtekarlığı yolunda ilk adımları attılar. Hakim sınıflar pilot bölge olarak seçtikleri Urfa'da toprak dağıtımına başlayacaklarını ilan ettiler. Toprak isteyenlerin 17 Nisana kadar müracaat etmesini istediler.

Ağa baskısı altında inleyen ve en büyük istekleri kendiler ne yetecek kadar bir toprak sahip olmak isteyen urfa köylüleri, toprak dağıtılacağına pek inanmadıkları halde, "bir kere daha deneyelim, kaybedecek bir şeyimiz yok" düşüncesiyle akın akın şehre inerek toprak talebinde bulundular.

17 Nisana kadar toprak talebinde bulunan köylülere sayısı 60.000'i aştı. Böyle büyük bir taleple karşılaşacaklarını ummayan hakim sınıflar şimdi kara kara ne yapacaklarını düşünüyorlar. Hakim sınıfların toprak reformu, bilindiği gibi bir kısım hazine topraklarının ve toprak ağalarından devlet eliyle yüksek fiyatlarla satın alınan bir kısım toprağın, köylüye fahiş fiyatla ama uzun ve deli krediyle satılmasıdır.

Toprak satın alan köylüler, yani "toprak reformundan" yararlananlar, kısa süre sonra bu toprakların borcunu ödeyemeyenlerinden, bu toprakları yine toprak ağalarına devretmek zorunda kalacaklardır.

Hentz bunu göremeyen pek çok köylü "toprak reformundan" çok şey bekliyor. Toprak için müracaat eden köylülerin sayısı bunu açıkça gösteriyor. Hakim sınıflar "sahtekarca" bile olsa pek çok köylü ailesini bu "reformun" dışında tutacak, çünkü dağıtılacak toprağın miktarı çok sınırlı.

Bunun sonucunda kısa dönem içinde, toprak talep edip de alamayan yönel köylülerin mücadelesi yükselecektir. Uzun dönemde ise toprak reformu uygulamasından yararlanan köylülerin toprakları yeniden ağalara devretmesi ile, hakim sınıfların elli yıldır kullandıkları toprak reformunun niteliği anlaşılacaktır. Bu silah işlemez hale gelecektir.

"Toprak reformu" sahtekarlığının uygulanmaya konması, hakim sınıfların başına yeni meydan açacak, onların çöküşünü hızlandıracaktır.

GENÇLERİN MÜCADELESİ DE YÜKSELİYOR

Bugün Türkiye'de faşistlerin en yoğun olarak saldırısına uğrayan toplumsal guruplardan biri de üniversite ve yüksek okul öğrencileridir. Son dönemde yüksek okullarda işçi-köylü kökenli öğrencilerin oranının artması ile, üniversite ve yüksek okulların halkın mücadelesinin destekleyici mücadelede rolüne geldi. Anti emperyalist mücadelede yüksek okul gençliği önyemal bir rol oynadı.

12 mart faşist darbesinden sonra, bütün ilerici örgütler gibi, öğrencilerin örgütleri büyük bir saldırıya uğradı. Yüksek okullardaki bütün öğrenci dernekleri atıldı. Binlerce ilerici öğrenci okullardan atıldı. Zindanlara tıkıldı. Bu dönem içinde yüksek okullarda "ülkü ocakları" gibi faşist örgütleri yüksek okullarda teşkilatlanmaya ve ilerici öğrencilere karşı terör uygulamaya başladılar. İki yılı aşkın süre faşistler yüksek okullara tam anlamıyla hakim oldular. Ama son dönemde ilerici öğrenciler gerek okul içinde, gerek okul dışında bir teşkilatlanma hareketine giriştiler. Ve demokratik haklar uğruna mücadelede yine yerlerini aldılar.

VELİ YILDIRIM'ın resmini taşıyan devrimci gençler

Hakim sınıflar şimdi gerek resmi güvenlik kuvvetleriyle ve gerekse sivil faşist sürüler aracılığıyla, öğrenci hareketinin üzeri ne saldırıyor. Amaçlarını gençlerin teşkilatlanmasını ve halkın saflarında mücadele etmesini önlemek.

Ama Türkiye'nin yiğit gençliğini halkın safında mücadele eden hiç bir güç alıkoymaz. Son dönemde gelişen öğrencilerin demokratik mücadeleleri bunu açıkça ortaya koyuyor.

30 Martta faşistler tarafından dövülen ek komaya sokulan Veli Yıldırım'ın ölmesi üzerine onbinlerce genç Veli Yıldırım'ın cenaze törenine katılmıştır. Cenaze töreni son yıllarda Ankara'nın yaşadığı en büyük faşizm ve emperyalizmaleyhtarı gösteri yürüyüşü haline gelmiştir.

1 Nisan'da Ankara ODTÜ öğrencileri yeni hükümeti protesto için bir günlük boykota gittiler.

1 Nisan'da yine Ankara Dil Tarih Coğrafya Fakültesinde ilericiler öğrenciler, polis kontrolünde ders yapmayacaklarını bildirerek boykota gittilerdir. Boykotu kırmak isteyen faşist "komando"ların saldırısı geri püskürtülmüştür.

1 Nisan'da binlerce öğrenci taksimde büyük bir miting düzenleyerek, Veli Yıldırım'ın öldürülmesini protesto etmişlerdir.

7 Nisan'da ülkü ocaklı faşistlerin ilericiler öğrencilere saldırması üzerine, Trabzon Karadeniz Teknik Üniversitesinde olaylar çıkmıştır. Çatışmada 12 öğrenci yaralanmıştır.

SSK'da direnen 89 personel hakkında soruşturma açıldı

SSK Genel Müdürlük Müfettişleri, İzmir sube Müdürlüğündeki grev ve direnişe katıldıkları gerekçesiyle ifadelerine başvurdukları 89 personel hakkında soruşturma açmışlardır. Memur oldukları halde, Sosyal-Sendikaların işkolu sendikası grev uygulamalarına katılmak ve yazılı olarak aykırı hareket etmiş suçlanan personelin durumu, hazırlanacak raporların değerlendirilmesinden sonra kesinlik kazanacaktır. İlgili herce yapılan açıklamaya göre, 89 konusundaki personel, sendikal faaliyetlere katılmıyorsa, görevlerini kötüye kullanmışlardır. İddialara göre, haklarında soruşturma açılan 89 kişi aynı zamanda Sosyal-Sendikasına kayıtlı bulunmaktadırlar.

AYDIN TEKSTİL FABRİKASINDA DİRENİŞ GREVE DÖNÜŞTÜ

Aydın tekstil fabrikası işçileri, fabrika da işçi olan Ali Özcan'ın işine son verilmesini protesto etmek için 7 Nisan'da direnişe geçtiler. 1500 işçi için çıkartılan arkadaşların derhal işe alınmasını talep ettiler. Aksi halde greve gideceklerini bildirdiler.

Patron işçilerin bu taleplerini kabul etmeyince 1500 işçinin direnişi greve dönüştü.

İşçiler arkadaşlarının işe alınmasından, başka iş güvenliği ve ücret zammı talep ediyor.

ALTINTEL FABRİKASINDA GREV

Altintel Melamin fabrikasının işçileri 17 Nisan'da greve başlamışlardır. Fabrikanın bütün işçilerinin katıldığı grevle, işçiler bir kaç gün önce 40 arkadaşlarının işten çıkarılması olayını protesto etmekte dir.

İşçiler daha önce üyesi buldukları laş tik işten ayrılıp, topluca Kauçuk -İş sendikasına geçtiklerini, tam yeni sendika ile toplu sözleşme görüşmeleri başlayacakken 40 arkadaşlarının işten çıkarıldığını, bunun toplu sözleşme görüşmelerini baltalamak için yapıldığını açıklamışlardır.

REFERANDUM YOLU HIZLA YAYILIYOR :

Ülkemizde son aylarda işyerlerinde toplu sözleşmelerde işçileri hangi sendikandan temsil edecekleri konusunda "Referandum" yolu hızla yayılmaktadır.

Bir çok iş yerlerinde yapılan seçimlerle işçiler kendilerini temsil edecek sendikalara doğruya yetki vermektedir.

Geçen ay Bursada Metal iş kolundaki ÖSK'li işletmelerde yapılan referandumda DİSK'e bağlı Maden İş Önemli bir başarı elde etmiştir.

Referandum sonucunda Maden-İş Tofaş, Oyak-Renault, ve MAKO işçileri toplu sözleşme temsil etme hakkını kazanmıştır.

TEKSTİL İŞ KOLUNDA ANLAŞMA

Türk-İşe bağlı Tekstil ile, Diske bağlı Tekstil Sendikasının tekstil iş kolunda patronlarla yürüttüğü toplu sözleşme görüşmeleri geçen ay anlaşmayla sonuçlanmıştır.

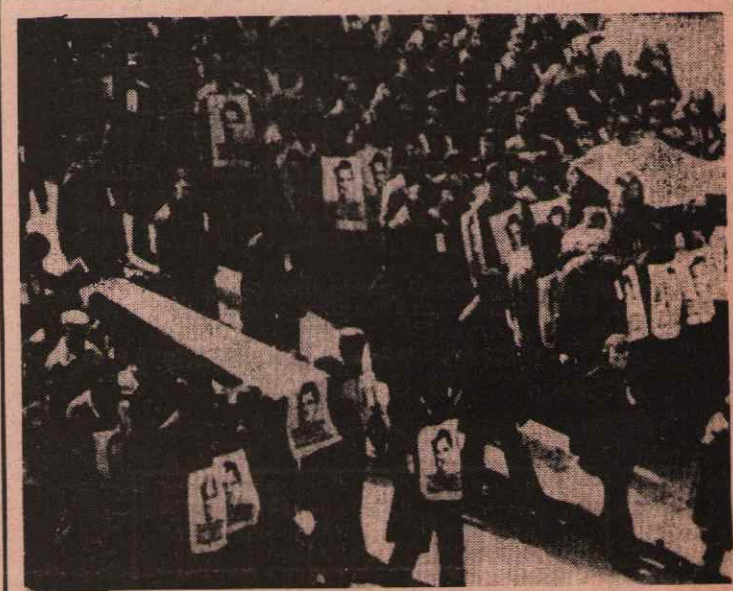
Bu anlaşma sonucu İzmir ve Bursada uygulanan grevler ve patronların izmirde uyguladıkları lokavt kaldırılmıştır.

SEKTAS İŞÇİLERİNİN GREVİ DEVAM EDİYOR

Samsundaki Sektas fabrikası işçilerinin iki ay önce Sektas fabrikası grevini sürdürüyor. Grev işçileri temsil eden Keramik-İş le, patronlar arasında toplu sözleşmelerde anlaşma olmaması üzerine başlamıştı.

İZMİR TİCARET MATBAASI İŞÇİLERİ GREVDE

Faşistler tarafından öldürülen VELİ YILDIRIM'IN cenaze töreni

9 Nisan'da İTÜ öğrencileri, öğrenci sorunlarına ilgi göstermeyen üniversite senatosunu protesto etmek için 3 günlük boykot kararı aldılar. Daha sonra 16 Nisan'da İTÜ Yürütme Kurulu Üniversiteyi 16 Nisana kadar kapama kararı almıştır.

16 Nisan'da dersler yeniden başlamış. Ya pılan forumda öğrenciler yeniden üç günlük boykot kararı almış ve bu kararı uygulamaya koymuşlardır.

12 Nisan'da Çemberlitaş Kız Öğrenci yurdu kalan öğrenciler süresiz bir yemek boykotuna başlamışlardır. Öğrenciler bu boykotuna katılmadıkları protesto etmektedirler.

15 Nisan'da İlerici öğrenciler Eskişehir Eczacılık ve Kimya Mühendislik Yüksek okuluna işgal ettiler. İşgalçiler yönetmeliğin değişmesini, faşist baskıların durdurulmasını talep etmişlerdir. Okul Yönetim Kurulu okulu iki gün tatil etmiş, polis saldırısı üzerine işgal kaldırılmıştır.

Aynı gün İstanbul'da İTİA ya bağlı Nisan taşı öğrencileri, Okullarının 1,2 ve 3. sınıf öğrencileri, Okullarının akademiden ayrılıp, tıp fakültesine bağlanması talebiyle süresiz bir boykota başlamışlardır.

16 Nisan'da İDMMA ne bağlı Kadıköy mühendislik ve mimarlık okulu öğrencileri Genel Af yasasının öğrencilerle ilgili bölümünün daha geniş kapsamlı hale getirilmesi için boykota başlamışlardır.

Bütün bu mücadeleler öğrencilerin yapılan baskılardan yılmadığını, demokratik hakları uğruna ve halkın saflarında mücadele ya kararlı olduğunu göstermektedir.

C.TOK

IMPRESSUM:
P.R. VERANTWORTLICH: H. ULUS
851 FÖRTH/BAY
DRUCK: GEGENDRUCK GAIGANZ
VAZİŞMA ADRESİ: POSTLAGERKARTE
NR: 079685 851 FÖRTH/BAY
BANKA HESABI: HYPO BANK 851 FÖRTH
NR: IIO/236098

ALMANYA TÜRK İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU KONGRESİ ...

ATİDF kongresi 13 nisan'da Hanau'da toplanmış. Bundan önceki kongre bilindiği gibi 13 ekimde Bad-Homburg'ta yapılmış ve federasyonun yönetim kurulunun isteği üzerine polis zorla bitmeden dağıtılmıştır. Federasyonun kongresinin dağıtılmasının tek sebebi federasyonun yönetim kurulunun yapılacak seçimlerde, federasyon yönetimini kaybedeceğini anlamasıydı. 13 ekim kongresinde işçiler lehine hiçbir şey yapılmayan, federasyonu şahsi menfaatleri için bir basamak olarak kullanan yöneticilere karşı geniş bir mualefet vardı. Ve bu mualefet çoğunlukta idi. Kongreyi kaybedeceğini anlayan yönetim kurulu birkaç kısırtıcı unsur aracılığıyla salonda kavga çıkarttı. Sonrada bu kavga bahane ederek polis çağırarak kongreyi dağıttırılmıştır. Polis kongreye devam etmek isteyen kongre çoğunluğunu ve kongre yönetimini, itirazlara rağmen zorla salondan dışarı çıkarmıştır.

Federasyon tüzüğüne göre aslında bu kongrenin en geç iki hafta içinde venilenmesi gerekirdi. Ama federasyonu kaybetmek istemeyen yönetim kurulu, kendi yaptıkları tüzüğü çiğneyerek, kongreyi 13 nisan'a kadar vakt verdi. Federasyon yönetim kurulu bu arada haysiyet divanını toplayarak kongrede kendine muallif olarak gördüğü altı üye derneği üyelikten ihracını istedi. Yönetim kurulunun kuvrukçusu olan haysiyet divanı hiçbir araştırma yapmadan ve kendileride kongrede bulunmadıkları halde, ihracı istenen altı derneği ihrac etti.

Bu dernekler Federasyon Tüzüğü'nün 6c maddesine göre ihrac edildiler. Bu madde aynen şöyledir: "Tüzük hükümleri ile bağımlı olmayan faaliyetleri tesbit edilen üye dernek, federasyon idare hevetinin teklifi ve haysiyet divanının kararı ile federasyondan geçici ve katı olarak ihrac edilebilir. Bu karara karşı her iki haldede taraflarca ilk umumî hevet toplantısında itiraz edilebilir. Umumi hevetin kararı kesindir."

Bu maddeden de açıkça görüldüğü gibi ihrac konusunda kesin karar genel kurulundur. Ve genel kurul kesin ihrac kararı almadıkça ihrac edilen derneklerin üyelik hakları devam eder. Yani bu dernekler genel kurula katılıp, kendi ihrac meseleleri üzerine oy kullanabilirler. Tüzük hükümleri bu kadar açıkken, federasyon yönetim kurulunun ihrac olunan derneklere gönderdiği ihrac mektubunda aynen şöyle deniyordu:

"13 ekim tarihinde yapılan kongre de fikir ve davranışları ile Federasyon Tüzüğüne aykırı hareket ettikleri, Federasyon navesi ile bağdaşmayan bazı gawe ve fikirler savunuculuğunu yaptıkları kanaati hasıl olmuş ve adı geçen derneklerin Federasyondan ihraçlarına karar verilmiştir."

Burdan da görüldüğü gibi, ihrac edilen dernekler tüzük hükümlerine aykırı hareket etmekle suçlanıyor. Ama bu hareketler neledir, bu konuda bir bilgi yok. Olamazda, çünkü bu derneklerin ihracının esas sebebi, bu derneklerin işçilerin haklarını savunan ve federasyonda işçilerin haklarını savunan bir kurum haline getirmek istemeleridir. Diğer vandan bu vazıda tüzük açıkça çiğnenerek, ihrac edilen derneklerin "bir üye dernek vasıtasıyla" itiraz edileceği söyleniyor. Halbuki ilgilili tüzük maddesi, itirazın "taraflarca" yani ihrac edilen dernek tarafından yapılacağını söylüyor.

Federasyondan ihrac edilen dernekler tüzük hükümlerinin kendilerine tanıdığı hakları faydalanıp, ihracı itiraz etmek istediklerini Federasyon yönetimine bildirdiler. Federasyon yönetimi cevap olarak gönderdiği vazıda, her dernekten delege olarak katılabileceğini bildirdi. Buda tüzükün açıkça ihlali idi. Çünkü tüzük hükümlerine göre dernekler 7delege ile temsil edilme hakkına sahiptir. Federasyon yönetim kurulu ihrac edilen derneklere birer delege gelmesini istiyerek, hem oylamada çoğunluğu elde tutmak istiyor ve hem de genel kurulu meşru hale getirmek istiyordu. Birer delegenin genel kurula katılması halinde Federasyon yönetim kurulu, ilerde ihrac edilen derneklerin de genel kurula katılmalarını iddia edebilecekti. İşte birer delegeyle temsil edilme meselesinin altında yatan hesap budur. İşleri güçleri üçkağıtlılık olan federasyon yöneticileri böyle metodlarla sarıyan koltuklarını elde tutmaya çalışıyorlardı. Fakat ihrac edilen derneklerin hepside 13 ekim kongresinde yönetim kurulunun metodlarını gördüğü için bu ovuna gelmediler.

Ihrac edilen dernekler, federasyon yönetim kuruluna genel kurula 7delegeyle katılarak ihrac kararına itiraz edeceklerini bildirdiler.

Nitekim 13 nisan günü bu dernekler 7 delegeleriyle birlikte genel kurula katılmak için kongrenin yapılacağı salona geldiler. Ayrıca 1973 ve 1974 yıllarında federasyona üye olmak için müracaat edip te müracaatları kabul edilmeyen derneklerde delegeleriyle birlikte alınmama kararına itiraz için kongre salonuna geldiler.

Federasyon yönetim kurulu dernek delegelerinin içeri alınmasına karşı çıktı ve birer delege gönderilmesi konusundaki teklifini veniledi. Ihrac edilen ve müracaatları kabul edilmeyen dernekler, haklı olarak bu teklifi reddettiler. Federasyon yönetim kuruluna tüzükün ilgilili hükmünü hatırlattılar. Bu hüküm çiğnenirse, yani ihrac edilen derneklere tüzük hükümlerine uygun olarak itiraz hakkı ve kongreye katılma hakkı verilmese, kongrenin kanunen geçersiz olacağını bildirdiler.

Yönetim kurulu bütün bu uyarılara kulak asmadı. Kongre, ihrac edilen 6 dernek ve üyelik müracaatları kabul edilmeyen dernekler katılmadan başladı. Kongrenin çoğunluğunu yönetim kurulu taraftarı dernekler teşkil ediyordu. Zaten yönetim kurulu ihrac kararlarını çoğunluğu elinde tutabilmek için aldırması.

Ancak, genel kurulda işçiden yana derneklere vardı. Bunlar verdikleri önermelerle, dışarda kalan derneklerin de içeri alınmasını istedikler. Bu istek yönetim kurul taraftarı çoğunluk tarafından reddedildi. Ihrac edilen derneklerin durumunun gündemin 5 ci maddesinde görüşülmesine karar verildi. Bu arada birçok kere dışardaki dernekle ilgili içeri 1-2 delegeyle görüşmeleri için pazarlık teklifinde bulunuldu. Dernekler bu konuda her türlü pazarlığı reddettiler. Kanunsuzluk yapıldığını ve bu kanunsuzluğa karşı mahkemeye müracaat edip kongreyi iptal ettireceklerini bildirdiler.

Ihrac edilen dernekler ve müracaatları kabul edilmeyen dernek delegeleri 5 ci maddenin görüşülmesine kadar kongre salonunun kapısını beklediler. Federasyon yönetim kurulu kurdan birkaç kere polis çağırıldı. Fakat polis müdahale edecek bir durum bulamadığı için gitti.

5 ci maddenin görüşülmesi sırasında genel kurul, derneklerin 1 delegeyle mi yoksa 7 delegeyle mi temsil edilmesi konusunda oylamaya kalktı. Kapıda bekleyen dernek temsilcileri bu oylamadan önce kendileri adına bir kişiye bir açığama için söz verilmesini istedikler. Ihrac edilen 6 dernek adına konuşan bir işçi, ihrac edilen derneklerin işçilerin menfaatlerini savunan dernekler olduğunu, bunların federasyonu tüzüğüne aykırı hareket etmediklerini, gerek 13 ekim kongresinde gerekse yapılan kongrede demokratik yollarla mücadele edip, federasyonu işçi yanlısı bir federasyon haline getirmek için çalıştıklarını söyledi. Devamla "bu gün ihrac edilen derneklere söz verilmemesi, oy hakkı verilmemesi, açık bir kanunsuzluktur. Bu işçileri bölen, işçilerin menfaatlerini sarsan bir davranıştır. Biz altı dernek olarak burada yapılan kanunsuzluğun hesabını mahkemede soracağız. Bu genel kurula katılan işçi yanlısı, namuslu dernekleri bizimle beraber kongreyi terk ederek, bu davranışı protesto etmeye çağırıyorum" dedi. Bu konuşma üzerine 25 kadar delege kongreyi terk etti.

Böylece federasyon yönetimini elinde bulunduran klik kongre salonunda kendi adamlarıyla yalnız kaldı. 13 nisan kongresi böylece sonucu mahkemede alınacak bir kongre olarak dağılmış oldu. Salonda kalan yönetim kurulu taraftarları kongreye devam ederek yeni bir yönetim seçtiler. Ama 13 nisan kongresinin ve nede seçilen yönetimin hiçbir mesruluğu yoktur. Bu kongrenin aldığı hiçbir karar geçerli değildir. Çünkü kongre usulsüz ve tüzük hükümleri çiğnenerek yapılmıştır. 13 nisan kongresinin seçtiği yönetim kurulu Türkiye işçileri temsil etme yetkisine hiçbir şekilde sahip değildir. Bu yetkiye sahip olanlar işçilerin menfaatini dercekten savunan işçi derneklere dir.

Federasyon yönetimiyle ihrac edilen işçi derneklerinin arasındaki ayrılıklar:

Gerek geçen dönem federasyon yönetim kurulu ve gerekse 13 nisan kongresinin seçtiği meşru olmayan yeni "YK" nun üyelerinin çoğunluğu işçi değildir. YK içinde çoğunluğu üç kağıtlıca eksportörler, tercümanlar, mühendisler teşkil etmekte, bunlar kendi menfaatlerini savunmaktadırlar. Ama bunların menfaatleri esas olarak işçilerin menfaatleri ile çelişmektedir. Bunlar federasyon yönetim kurulunu eksportörlerin, tercüme bürolarının reklamını yapmak ve meşhur olmak için kullanmaktadırlar. Hepsinin gönlünde ilerde bir partiye kapağı atıp milletvekili olmak yatmaktadır. Bunlar bu güne kadar işçi yararına hiçbir şey yapmamışlardır. Bunlar aynı zamanda Türkiye işçileri hakkında yazarak polislik görevleri de yürütmektedirler.

Bunlar Türkiye'deki iktidarların, bu iktidarların burdaki organlarının kuvrukçusudurlar. Bu yüzden de işçiler lehine yapacakları hiçbir şey yoktur.

Federasyon yönetim kurulunun ihrac ettiği dernekler ise işçiler tarafından yönetilen, üç kağıtlıca, tercümanlara, eksportörler karşı mücadele eden, işçilere her türlü işlerinde yardımcı olan, Alman makamlarına karşı işçilerin haklarını savunan, çevrelerinde yaptıkları çalışmayla kendilerini dosta düşmana kabul ettiren derneklerdir.

Bunlar yürüttükleri ekonomik ve kültürel çalışmayla kendi çevrelerindeki işçileri dernekler içinde toplamışlardır.

Bu dernekler dernek çapında yürüttükleri çalışmanın, federasyon çevresi içinde de yürütülmesini, bütün Almanya çapında derneklerin birleşmesini istiyorlar. Federasyona, işçilerin birliğini ve birlikte mücadele etmesini istedikleri için üye oldular.

Federasyon yönetim kurulu bu dernekleri ihrac ederek, işçilerin birliğine karşı olduğunu en acık şekilde ortaya koydu. İşçi federasyonunun başında işçi düşmanlarının veri yoktur. Bu yönetim ne kadar debelenirse debelenin ergeç devrilecek, işçi federasyonu işçi menfaatlerini savunanlar tarafından yönetilecektir. İşçi federasyonu üyesi olsun olmasın bütün dernekler bunun için çalışmalıdır.

YASASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ
YASASIN İŞÇİLERDEN YANA İŞÇİ FEDERASYONU
KAHROLSUN BÜROKRALAR
KAHROLSUN ÜÇ KAĞITCI, EKSPORTÖR,
TERCOMAN YÖNETİCİLER

DERNEKLERDEN

AACHEN

AACHEN TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ HALK GECE-Sİ DÜZENLEDİ.

Aachen Türkiyeli İşçiler Derneğinin düzenlediği halk gecesine çok sayıda işçi arkadaş katılmıştır.

AŞIK ZAMANI, AŞIK SEYFİLİ, halkın öz kültürünü Aachen'deki işçi arkadaşlara anlatmışlar ve buna sahip çıkılmasını şiiirleri ile belirtmişlerdir.

TOPRAKTA SAİT AĞA piyesi Aachen'da oynanmış, Türkiyeli işçiler, köylülüğün toprak ağasına karşı mücadelesini ortaya koyan oyunu çoğunlukla seyretmişler ve mücadeleciler bir tavırla oyundaki köylüleri desteklemişlerdir.

ÇORUM ve Elazığ ekiplerinin de renklendirdiği gecede halk folklorunun ne kadar çok sevildiği bir kere daha anlaşılmıştır.

DUISBURG

DUISBURG VE ÇEVRESİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER KÜLTÜR VE SOSYAL YARDIMLAŞMA DERNEĞİ TOPLANTI DÜZENLEDİ.

Duisburg derneğinin düzenlediği toplantıya Wuppertal, Aachen, Wannseeckel, Duisburg Hüttenheim ve Duisburg dernekleri katılmıştır.

Toplantıda, 1 Mayıs'ta Duisburg'ta bölgesel bir yürüyüşün yapılması ve çevre derneklerinde bütün güçleriyle bu yürüyüşe katılmaları kararlaştırılmıştır.

Yürüyüş bitiminden sonra bir HALK GECE-Sİ düzenlenmiş ve her milliyetten bütün işçiler bu geceye davet edilmişlerdir.

FÜRTH

FÜRTH YARDIMLAŞMA DERNEĞİ KONGRESİ YAPILDI

Fürth Türk Yardımlaşma Derneği, 6 Nisan'da olağan üstü genel kurul kongresini yaparak yeni dernek organlarını seçmiştir. Genel kurul toplantısına katılan işçiler, dernek çalışmalarının daha da fazlalaştırılmasını, ekonomik ve siyasi baskıların yoğunlaştığı bu dönemde her milliyetten işçilerin birliğini sağlayıp demokratik haklarımızın savunulmasında aktif mücadelenin gerekli olduğunu belirtmişlerdir.

Yeni seçilen yönetim kurulu, işçilerin talepleri doğrultusunda çalışmalara hızla başlayacağını ve bu konuda işçi arkadaşlardan yardımcı olarak yönetimi sürekli eleştirelerini istemiştir.

GERÇEK, Fürth yardımlaşma derneğinin yeni yönetim kuruluna çalışmalarında başarılar diler.

FÜRTH YARDIMLAŞMA DERNEĞİ HALK GECESİ DÜZENLEDİ.

Fürth derneğinin düzenlediği HALK GECESİ'ne yüzlerce Türkiyeli işçi katıldı. Halk gecesinde AŞIK ZAMANI, AŞIK SEYFİLİ, AŞIK TEMELİ, AŞIK HASAN halkın gerçek kültürünü ortaya koyarak, emperyalist yoz kültüre karşı olduklarını, halkın uyutulmasına yarayan yoz kültüre karşı mücadele edilmesini şiirleri ile açıklamışlardır.

Geceyi izleyen kalabalık işçi topluluğu da AŞIK'ların gerçekçi şiirleri karşısında çokun bir beraberlik göstererek, devrimci türküleri hep bir ağızdan söylemişlerdir.

Bir toprak ağasının köylülere yaptığı baskıyı, köylülerin topraklarına el koyuşunu, buna karşılık köylülerin mücadelesini anlatan TOPRAKTA SAIT AĞA isimli piyes, büyük ilgi görmüş ve işçiler piyesteki ağayı yuhlayarak yiğit köylüleri alkışlayarak sömürüye karşı olduklarını göstermişlerdir.

FÜRTH YARDIMLAŞMA DERNEĞİ GECESİNDE OYNANAN "TOPRAKTA SAIT AĞA" DAN BİR SAHNE

FÜRTH YARDIMLAŞMA DERNEĞİ İLE NÜRNBERG TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ BÖLGESEL BİR TOPLANTI DÜZENLEDİ.

Sorunlarımızın yoğunlaştığı bir dönemde, kendi meselenize ancak kendi gücümüzle güvenerek bir çözüm bulabileceğimiz görüşüyle hareket eden Fürth ve Nürnberg dernekleri, Bayern bölgesinde ki tüm dernekleri ortak bir toplantıya davet ederek, ortak bir eylem birliği konusunu tartışmışlardır.

Bu toplantıya Fürth, Nürnberg, Amberg, Bamberg, Allesberg, Erlangen dernekleri katılmışlardır.

Toplantıda alınan kararlar şunlardır: 1-Alman iş ve işçi bulma kurumunun genel müdürlüğü ve Yabancılar dairesi ile ortak bir görüşme yapılarak adı geçen kurumların yabancı işçilere uyguladıkları muameleler eleştirilip, bundan böyle anti demokratik nitelik taşıyan muamelelerin kaldırılması talep edildi. 2-Bu görüşmeye Alman gazeteleri ve tele vizyonu da davet edilecek. 3-Bu görüşmeler sonucunda adı geçen kurumlar tavırlarını değiştirmezlerse, bu kurumlara karşı protesto niteliği taşıyan çok geniş bir yürüyüş düzenlenecek. 4-Bu mücadelelere ek olarak yabancı işçilere uygulanan baskıları dünya kamu oyuna duyuracak bir ölüm orucu düzenlenecek.

Toplantıya katılan dernek temsilcileri ayrıca Dünya İşçi Sınıfının Mücadele günü olan 1 MAYIS'ta birlikte hareket ederek her milliyetten işçilerin birlikten birliğini dosta düşmana duyurma kararı almışlardır.

Nürnberg'te düzenlenecek yürüyüşlere katılınmasından sonra, büyük bir salonda toplanılarak 1 MAYIS'ın anlamı ve bu 1 MAYIS'ta ki taleplerimiz görüşülecek.

Toplantıya katılan dernekler, bundan böyle sürekli eylem birliği konusunda anlaşmışlar ve bunun aktif bir şekilde yürütülebilmesi için her dernekte birer kişinin katıldığı bir komite seçmişlerdir.

GERÇEK gazetesini olarak, işçilerin birliği yolunda atılmış bulunan bu adımın başarılarla dolu olmasını dileriz.

STUTTGART

STUTTGART VE GENİŞ ÇEVRESİ TÜRK İŞÇİ DERNEĞİ İKİ AÇIK OTURUM DÜZENLEDİ.

Stuttgart derneğinin düzenlediği açık oturumların birincisinde Federal Almanya'da ki işsizlik tartışılmış ve söz alan konuşmacılar, işsizliğe patronların kâr hirsının sebep olduğunu, ihtiyaçta göre mal üretmenin ekonomik krizleri önleyeceğini, böyle bir üretim sisteminin ise ancak halkın yönetiminde ki ülkelerde mümkün olduğunu açıklamışlardır. Türkiye'de ki faşist saldırılarında kınayan konuşmacılar, sivil faşist sürülerinin emperyalist işbirlikçiler tarafından beslendiğini söylemişlerdir.

İkinci açık oturumda ise İŞÇİ TEMSİLCİLİKLERİ seçimleri sorunu tartışılmıştır. Konuşmacı işçilerden biri: işçi temsilciliğinin doğuşunu anlatarak, Alman işçi sınıfının kan dökerek aldığı bu hakkın yoğun mücadelelerle derinleştirilmesi gerektiğini açıklamış, ve yabancı işçilerin de bu seçimlerde ağırlıklarını koymalarını önermiştir. Açık oturumların sonunda, "işçilerimize sıkı sıkıya sarılalım, birlik olalım" şiarlarında birleşen işçiler, işçi sorunları açısından mücadeleye kararlı olduklarını belirtmişlerdir.

RÜSSELSHEIM

RÜSSELSHEIM İŞÇİ DERNEĞİ KONGRE YAPTI.

Rüsselsheim İşçi Derneğinin üyelerinin imza toplayarak gerçekleştirdiği olağanüstü kongreyle yeni bir yönetim kurulu seçilmiştir. Böylece exportçu bir başkanın önderliğindeki eski yönetim kurulu devrilmiştir.

kısa haberler

KASSELDE 2000

İŞÇİ YÜRÜDÜ

Kassel'de 2 bine yakın yabancı işçi, Alman işçisi ile her konuda aynı haklara sahip olmak istediklerini belirterek 7 Nisan'da bir yürüyüş yapmışlardır. Binlerce Türkiyeli, Yugoslav ve Yunan işçisinin katıldığı yürüyüşteki talepler şunlardır: EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET VERİLMELİDİR !, ÇOCUK PARALARINDA EŞİTLİK İSTİYORUZ !, HERKESE EŞİT HAK ! vb..

IG-METALL FORD'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERE BASKI YAPIYOR

Ford fabrikasında yapılacak işçi temsilciliği seçimleri için adaylığını koyan 50 Türkiyeli işçiye mektuplar gönderen İGM yöneticileri, adaylara "adaylıktan çekilmelerini, aksi halde sendikadan verdiği hakları kaybedeceklerini" bildirmişlerdir.

Ford'da yapılacak seçimler için İG Metal kendi aday listesini hazırlamış ve patronlardan yana olan, işçinin mücadelesine karşı çıkan ne kadar döneksin varsa bu listede yer almıştır.

Bu durumda yapılacak şey, işçiden yana olan işçinin hakkını gerçekten savunan, patrona köpeklik etmeyen kişilerin birleşerek ayrı bir liste ile seçime katılmaları olabilecektir. Ve oldu da, ancak ayrı liste ile seçime katılacak işçileri yıldırmak için çalışan İG Metal Sendikası, ayrı listede ki işçilere baskı yapıp onları tehdit ederek bu işi engellemeye çalışıyor.

İşçiler, baskılar karşısında yılmayacaklarını ve mücadeleye devam edeceklerini belirtmişlerdir.

AUDİ NSU'DA DİRENİŞ

Patronun fabrikayı kapatmak istemesine karşı direneceklerini söyleyen işçiler, patronun bu kararını protesto etmişlerdir. 90 bin kişinin imza atarak işçileri desteklediği bir kampanya sonucunda patron fabrikayı kapatmayı şimdilik ertelediğini, ancak 10 bin işçiden 5200'nün 1975 senesi içerisinde işine son verileceğini açıklamıştır. Yüzlerce Türkiyeli işçinin de çalıştığı fabrikanın patronunun bu kararı karşısında sendikaların takındığı tavırda işçiler tarafından kınanmış, işçiler çıkışlarını kesin olarak durdurulmasını istemişlerdir.

GERÇEKTEN OKUYUCULARINA

Arkadaşlar,

GERÇEK'in beşinci sayısını sizlere ulaştırmış bulunuyoruz. İlk sayımızdan bu güne kadar bir çok eksikimizi tamamlamaya çalıştıksada bunda pek başarılı olmadık.

Türkiyeli işçilerin sorunlarını savunmayı amaç edinen gazetenizin eleştirilerinizle daha da güçlü olacağı görüşüyle, bu sayımızdan itibaren, her sayımız hakkındaki eleştirilerinizi bekliyoruz. Arkadaşlarımızın bunu bir görev olarak kabul etmelerini dileriz.

GERÇEK'in satışı konusunda, tüm ilerici arkadaşların kendi bölgelerinde gazetenin satışına yardımcı olmalarını bekliyoruz.

Gazetemizi haber, şiir, karikatür vb. ile destekleyerek daha güçlü olmasını sağlamayı görev bilmeliyiz.

GERÇEK'in daha fazla basılabilmesi ve geniş bir alana dağıtılabilmesi için çevremizde başlı başına GERÇEK'in hesabına gönderelim.

Tüm arkadaşlara mücadelelerinde başarılar dileriz.

OKU OKUT.
ABONE OL
ABONE BUL

DÜNYA OLAYLARI

DÜZENLEYEN : D.ATES

EMPERVALİST ÜLKELERDE BUHRAN DERİNLEŞİYOR

Bu gün bütün emperyalist ülkeler derin bir ekonomik buhran içinde bulunuyor. Bu buhranın önemini batı avrupanın emperyalist devletlerinde ki duruma kısaca bir göz atarak görebiliriz:

İTALYA

İTALYA: Bu ülke batı avrudadaki emperyalist devletler içinde krizin en derin bir şekilde kendini gösterdiği yer. İtalya'da ihtivac maddelerindeki yıllık fiyat artışı %25,3 tür. İtalya'nın dış ticaret açığı büyük rakamlara ulaşmaktadır. 1974 yılının dış ticaret açığı 10,55 milyar dolar değerindedir. İtalya dış ticaret açığını 74 yılında diğer yıllarda olduğu gibi turizmden gelen gelirlerle kapatamadı. Sonuçta 1974 mali yılında İtalya hütçesi 5,44 milyar açıkla kapandı. Bu durumda İtalya 1974 yılında büyük capta dış borç almak zorunda kaldı. İtalya maliye bakanı Colombo 1974 yılında İtalya'nın 13,84 milyar dolar dış borcu olduğunu açıkladı.

İtalya sanayii üretiminde düşüş gösteriyor. 1973 yılına göre 1974 yılının sanayii üretimi %5 oranında bir düşüş gösterdi.

Yapı sanayii buhranın kendini en acık gösterdiği sanayii dalı oldu. 1971-1973 yılları arasında İtalya'da vilda ortalama 20000 yeni ev yapılıyordu. Bu savi ihtivacın ancak yarısını karşılayabiliyordu. 1974 de yapılan yeni ev sayısı 15000 e düştü.

Otomobil sanayinde ise satışta çok önemli gerilemeler oldu. 1974 yılında 1973 yılına oranla %55 daha az otomobil satıldı. Ayrıca pek çok parça satışlarında da %40 oranında bir gerileme görüldü. Bunun sonucunda otomobil firmaları üretimi önemli ölçüde kısıtladı. Hemen bütün otomobil firmaları kısa çalışmaya girdi.

Bu gün İtalya'da 200000 otomobil işçisinin den 71 000 i haftanın üç günü çalışıyor. Tekstil kolunda da durum deşişik değildir. İtalya'nın ikinci büyük tekstil firması olan Marzotto-yünlü dokuma fabrikasının 7000 işçisinden 6000 i haftada yalnızca 24 saat çalışıyor. Buhran sanayinin bütün diğer kollarında da kendini hissettiriyor. Buhran sonucunda en çok zarar gören işletmeler küçük ve orta büyüklükteki işletmeler oluyor. Fiat fabrikasında çalışan 21620 küçük işletme iflasla karşı karşıya.

İtalya avrudadaki emperyalist devletler içinde işsizlik oranı bakımından da en önde geliyor. Resmî makamlara göre bugün İtalya'da işsiz sayısı 1,300,000 dir. Bu çalışabilir nüfusun %6 sıdır.

İtalya'da tekelleri sermavedarlar bütün diğer ülkelerde olduğu gibi buhranın yükünü işçilerin ve bütün halkın sırtına yıkmaya çalışmaktadır. Emekçilerin yasama şartları gün geçtikçe kötüleşmektedir. İşçiler ve halkın bütün kesimleri buhranın yükünü sırtlarına bındırılmesine karşı direnmektedir. İtalya her gün grev hareketleriyle sarsılmaktadır. 1974 yılından bu yana işçilerin ve bütün halk kesimlerinin mücadeleleri dittikçe daha militan niteliklere bürünüyor. Fabrika işçileri, grevler, hovkotlar, toprak işçileri, üniversite işçileri, vürüvüsler dittikçe gelişiyor.

Hakim sınıflar gelişen bu mücadelevi bastırabilmek için bir yandan parlamento aracılığı ile faşist kanunlar çıkartıyor. Bir yandan ise faşist parti aracılığıyla işçi önderlerine karşı faşist terör uygulanıyor. İtalya'da hakim sınıfların açık faşist diktatörlük hevesleri, gün geçtikçe artıyor. Ama İtalya halkı faşist saldırılara karşı militanca direniyor. Nisanın ikinci haftasında Milanoda faşistlerin bir ilerici genç öldürmesi üzerine, bir günlük bir genel grev yapıldı. Bir hafta boyunca her gün yüzbinlerce kişi anti-faşist yürüyüşlere katıldı. Faşist partinin büroları tahrip edildi. Polis bu yürüyüşleri dağıtmak için çeşitli saldırılar düzenledi. Polisle meydana gelen çatışmalarda üç öğrenci daha öldü. Ama buna rağmen gösteriler durmadı.

İtalyan hakim sınıfları içinde buldukları iktisadi ve siyasi buhranı çözemez. Bu buhran onların yıkılmasına kadar sürecektir. İtalyan halkı İtalya'da faşizme bir kere daha izin vermeyecektir.

İNGİLTERE

İNGİLTERE: İngiliz ekonomisi yıllardan beri büyük zorluklar içinde bulunuyor. 1973 ekiminden bu yana İngiltere ekonomisinin fazla üretim buhranı, enflasyon ve mali buhranla kendini gösterdi.

Resmî makamlara göre sanayii üretiminde artış hızı gün geçtikçe gerilemektedir. Buhrandan en çok etkilenen sanayii kolları demir-çelik sanayii, otomobil, yapı ve tekstil sanayii-dir. 1974 yılında çelik üretimi 1973 e göre %16,6 oranında bir düşüş göstermiştir.

Pek çok işletme üretim kapasitesinin altında üretim yapmaktadır. Resmî makamlara göre bugün İngiltere'de ki işletmelerin %56 sı gerçek üretim kapasitesinin altında üretim yapmaktadır.

Ekonomik buhran mali buhran tarafından izleniyor. 1974 de enflasyon (paranın satın alma değerinin düşmesi) oranı %11'dir. 1974 yılının son aylarında bu oran %18 e vardı.

İngiltere'de işsizlerin sayısı gün geçtikçe artıyor. İngiltere'de bugün resmî rakamlara göre işsiz sayısı 800000 civarındadır.

İngiltere'de de hakim sınıflar krizin yükünü işçi sınıfının ve halkın sırtına yıkmaya çalışıyor. Patronların partileri olan muhafazakar parti ve "işçi" partisi temsilcileri halkı "kemerleri sıkma" ve "fedakarlık yapma" da vet ediyor. Ama İngiliz halkının kemerinde sıkacak ver kalmamıştır. Buhranın yükünü halkın

sırtına yıkmaya kalkan hakim sınıflar kendilerini her geçen gün daha denisleyen bir mücadele cephesiyle karşı karşıya görüyorlar

FRANSA

FRANSA: Fransa'da ekonomik durum 1974 de sürekli olarak kötüleşti. Sanayii üretimi düştü, işsizlik ikinci dünya savaşından sonraki en yüksek seviyesine ulaştı. Fiyatlar büyük bir artış gösterdi, dış ticaret dengesi Fransa lehine deşisti. Ve dış ticaret büyük bir açığa kapatıldı.

Otomobil endistrisinde üretim 74 yılında 73 yılına göre %30, inşaat sanayinde üretim %50 oranında düşüş gösterdi.

Hemen bütün sanayii dallarında kısa çalışma uygulanmaya başlandı. Ađir sanayide işçilerin %70 i, tekstil sanayinde işçilerin %80 i kısa çalışmada bulunuyor.

Fransa'nın 1974 yılına kadar devamlı Fransa lehine kaanan dış ticaret dengesi, 1974 de dış ticarete verilen 19 milyar frank açıkla, mali buhrana sebep oldu. Fransa'da da patronların buhranın yükünü işçilerin ve bütün halkın sırtına yıkmeye çabaları, halkın ise buna karşı direnişisi artıyor.

FRANSA'NIN EN BÜYÜK

OTOMOBİL FABRİKASI

RENAULT'UN İŞÇİLERİ

SUBAT AYINDAN

BERİ GREVDELER

F. ALMANYA

FEDERAL ALMANYA: İçinde yaşadığımız federal Almanya'da ekonomik buhran hakim sınıf temsilcilerinin bütün ivimsiz tahlillerine rağmen dittikçe derinleşiyor. Biz bunu bize yapılan baskıların artmasıyla, hayatın pahalılaşması, bir yandan isten çıkarmalar artarken, bir yandan iş hızının artmasında görüyoruz, vasiyoruz.

Bütün Batı Almanya ikinci dünya savaşından bu yana ağır ekonomik buhranlarından birini yaşıyor. İşsiz sayısı 1,2000000. Bir milyondan fazla işçide kısa çalışma yapıyor.

1974 sanayii üretimi 1973 e göre %4,4 bir düşüş gösterdi. Sanayii ürünlerine 1974 yılında verilen siparişler %13 oranında bir düşüş gösterdi. Sanayii işletmeleri üretim kapasitelerinin yalnızca %79 unu kullanıyorlar.

İnşaat dalında kullanılan üretim kapasitesi ise daha da düşük. Bu dalda kullanılan kapasite %55 dir.

1974 yılında inşaat dalında üretim 1973 yılına göre %8, otomobil sanayinde %24 oranında düştü. Tekstil dalında da üretimde önemli oranda bir düşüş görüldü.

Almanya'da dışa sattığı malların miktarında da geçen yıllara göre önemli bir düşüş oldu. Kimya ürünlerinde ihracaat %9, makina sanayinde ihracaat ise yine %9 oranında azaldı. Aynı sanayii kollarında ihracaata paralel olarak üretimde azaldı.

1974 yılında Federal Almanya'da 6775 küçük ve orta büyüklükte işletme iflas etti. Bu işletmeler çoğunlukla büyük tekeller tarafından yutuldu. Rhenische-Stahlwerkenin Thyssen tarafın-

ALMANYA'DA FABRİKA İŞGALI

dan yutulması bu gidisin en acık örneklerinden biridir.

F. Almanya'da enflasyon da hızla gelişiyor.

Enflasyonun artış hızı (yani para değerinin düşmesinin artış hızı) son aylarda %11 e ulaştı.

Almanya'da patronların devleti bu buhranın yükünü özel teşebbüse verdiği kredilerle, halkın sırtına yüklemeye çalışıyor. Patronlar ve patron yanlısı sendika yöneticileri ve bütün hakim sınıf partileri "patronların ve işçilerin menfaatleri avındır, bu kötü günümüzde birbirimize destek olmalı, ücret artışı talehlerinde bulunmamalıyız." diyerek, işçileri fedakarlığa çağırıyor. Sendikalar son yaptıkları toplu sözleşmelerde hiçbir iş kolunda %7 den fazla ücret zammı almadılar. Ama tekellerin kârlarında bir azalma yok. Onlar bir kişinin isini iki kişiye yaptırarak, işin hızını vane sömürüyü arttırarak, halktan toplanan verdileri kredi olarak devletten alarak, üretilen malların fiyatını yükselterek yine eski kârlarını elde ediyorlar.

"Patronlarla işçilerin menfaatleri birdir" sözü büyük bir valandır. Buhrandan zarar görenler işçiler ve bütün halktır. Halkın bu buhran sonuçlarına karşı direnmesi en tabii hakkıdır. Nitekim bu direniş F. Almanya'da da yükselmektedir. 25 000 işçinin çıkarılacağı açıklanan NSU fabrikasında işçilerin vürütülmü mücadelesi bugün F. Almanya'da da yükselen mücadeleden en acık örneğidir.

VIETNAM

VIETNAM: Tiyvo neri çekildi. Vietnam halk kurtuluş kuvvetleri nisan ayı içinde de zaferlerine yeni zaferler kattılar. Öknenin %80 i bugün halk kurtuluş kuvvetlerinin elinde bulunuyor. Saygon'un etrafındaki cember dittikçe daralıyor. 21 nisanında dünya haber ajansları faşist Tiyvo'nun istifa ettiğini açıkladılar. Hindicinin de Lon-nol dan sonra sadık bir amerikan uşacı daha devrildi. Hindicini halklarının amerikan emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı kazandı. Zaferler bütün dünya halklarına örnek oluyor.

FİLİSTİN

FİLİSTİN: Filistin halkının "içinde her milliyet ve dinden Filistinlilerin barış içinde yaşadığı bağımsız Filistin devleti" için vürütükleri mücadele yükseliyor. Geçen aylar içinde Filistin kurtuluş krdütünün açıkladığına göre işgalci sionist İsrail'e karşı 91 askerî hareket vürütülmüştür. Bu hareketlerin 41 bizzat İsrail'in içinde vürütülmüştür. İki büyük emperyalist güc sionist İsrail ve Arap gericileri elele Filistin kurtuluş hareketinin tasfiye etmeye çalışıyorlar. Nisan ayının ortalarında Lübnan'da faşist parti taraftarları hükümet kuvvetlerinin desteğinde Filistin'lilere karşı genel bir saldırıya giriştiler. Ancak 1970 eylülünde Ördün'de faşist Hüseyin rejiminin yaptığı katliamı tekrarlamadı. Ama Filistin savaşçıları bu kez hazırlıksız deşildi. Lübnan'ın ilerici güçlerinde desteklediği Filistin kurtuluş savasçıları faşist

partinin ve hükümetin saldırılarına gereken cevabı verdiler. Günlerce süren sokak çatışmalarında 200 e yakın kişi öldü, binlerce kişide yaralandı. Filistin kurtuluş hareketinin tasfiye edilemeyeceği bir kere daha görüldü. Filistin halkı kesin zaferle ulaşana dek savasma kararıdır.

FİLİSTİN HALKININ SİLAHLI MÜCADELESİNİ

İÇBİR GÜCÜ TASFİYE EDEMEZ